

Ο ΦΑΝΟΣ

τῆς Κεφαλονιάς

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1964 — ΓΕΝΑΡΗΣ 1965 — ΧΡΟΝΟΣ 9ος Τεύχος 6—7 (71—72)

Καλλιτεχνική, Ἱστορική, Λαογραφική, Σατιρική καὶ Πολιτικά Ἀνεξάρτητη Κεφαλονίτικη Ἐπιθεώρηση

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ ΜΑΣ

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Οἱ Ἕπτεροι κι' οἱ Ὠκεανοὶ
—τῆς Ἀνθρωπότητος ἡ Κοί—
(τη —
ἔαταν μ' ἂν ἔννοια κενὴ
μὲ δίχως τόν... Κεφαλονίτη!

Ὅπου πνοή! Κι' ὅπου Φωνὴ
πόλιν, χωριό, καλύβα ἢ
(σπίτι,
παντοῦ χωσμένη κι' ἡ τρα—
(νὴ
κι' ἡ ἀνυπόφορὴ του... μύ—
(τη!

Κομῆτης, διάττοντας, πλα—
(νῆτης
—ὁ φοβερὸς Κεφαλονίτης—
φυτρώνει ὅπου εἶναι Ντεν—
(νιάς!

Κι' ὅπως τὸν Κόσμον ἔχει
πάει νὰ κατανήσῃ ἡ Πλάση
(σκεπάσει,
...Κοινότης τῆς Κεφαλονιάς.
ΜΙΜΗΣ ΣΚΟΥΡΗΣ
«Τσέφαλον»

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Κεφαλονίτη βλάστημε,
πατέρα τῆς Καντάδας,
παιδὶ τῆς περιπέτειας
καί... φύτρο τῆς ζωχάδας!

Ποῦσαι γνωστὸς στὰ πέρα—
(τα
ὅλης τῆς Οἰκουμένης
κι' ὅθε σταθὴς κι' ὅθε βρε—
(θῆς
Κεφαλονίτης μένεις!...

Ποῦ σ' ὅλα εἶσαι τολμηρὸς
κι' οὐδέποτε διστάζεις,
ὅπου κι' ἂν θῆς πούλας τὴ
(Γῆ
καὶ τὴν ξαναγαράζεις!

Δὲν ξέρω ἀπὸ στὴν τρέλλα
(σου,
ὅπου δὲν ἔχει φρένο,

γιατί ἔως τὰ σήμερα
δὲν ἔμπηξες στὸν Αἶνο,
ἓνα πελώριο... ἄλμπουρο
μ' ἓνα πανὶ θερὸ,
νά... ξεκολλήσης τὸ Νησί
καὶ νὰ τὸ κάμης... πλῆρο!!
'Ιωάννης Μ. Γραικούσης
«Ο ΛΗΘΕΡΙΩΤΗΣ»

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Παντοῦ στὴν Πλάση πλάνη—
(τες
κι' ἀκόμα στοὺς Πλανήτες
ἂν φτάσουνε οἱ ἄνθρωποι
θὰ βροῦν Κεφαλονίτες!...

Κι' ἀκόμα σὲ Κολάσεως
στὸ καθ' ἓνα καζάνι,
ἀπάνου... ἀπὸ τὸ διάολο
κουμάντο θὲ νὰ κάνῃ!

Ἀλλὰ καὶ στὸν Παράδεισο
ἂν ψάξης κι' ἐρευνώντας
θὰ βρῆς καὶ συντοπίτη μας
π' ἄγισσε... βλαστημώντας!
Ο ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ
«Χρῆστος Βουνάς»

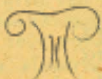
(Παρακαλοῦνται οἱ Φίλοι μας νὰ ψηφίσουν τὸν καλλίτερο «Κε-
φαλονίτη». Ὁ Διαγωνισμὸς μας θὰ κρατήσῃ μέχρι τὸ Πάσχα)

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΑΣ
ΣΤΟΝ 9ον ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΧΡΟΝΟ

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΕΓΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΟΛΟΨΥΧΑ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΤΟ 1965

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Φίλοι μας νὰ ψηφίσουν τὸν καλλίτερο «Κε-
φαλονίτη». Ὁ Διαγωνισμὸς μας θὰ κρατήσῃ μέχρι τὸ Πάσχα

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Πρωὶ — πρωὶ σὰ σηκωθῇ,
πρὶν ζώσει τὸ βρακί του,
μπριχού ἀκόμα νὰ πλυθῇ
κι' ἔτσι γιὰ... προσευχὴ του
μουρντάρης ἀφ' τὸν ὕπνο
(του,

τὴν κεφαλὴ θὰ ξύσῃ
καὶ γιὰ σεφετὴ τῆς μέρας
(του
κάτι θά... βλαστημήσῃ!

Καὶ σὰν ἀπὸ τὸ σπῆτι του
μὲ γκρίνιες ξεπορτίσῃ
καὶ πρὶν ἀκόμα γείτονα
στὸ δρόμο τ' ἀντικρύσῃ...
'Ακούσει το' ἐνορίας του
καμπάνες νὰ χτυποῦνε,
θὰ στείλῃ... δέκα ἄγιους
κάποια δουλεῖα νὰ βροῦνε!...

Μὰ καὶ τὸ βράδυ, φίλοι μου,
τὸ λεχτρικὸ σὰ σήση,
ἴσως τοῦ φταίξει τὸ κουμπὶ
νά... ξαναλειτουργήσῃ!

Κι' ἔτσι περνᾷ τὴ μέρα του
μὲ γέλια καὶ μ' ἀστεῖα
καὶ κάθε, γιέ, Σαρακοστή
κρατᾷ καί... νηστεία!

Χριστόφορος Βουτσινάς
«ΒΟΥΝΑΣ»

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΠΙΚΑΝΤΙΚΕΣ ΘΥΜΙΣΕΣ

«ΚΑΙ ΤΟΥΚΛΕΨΕ ΤΗ... ΣΟΥΠΙΑ»

Γύρω στα 1918—20. Καλοκαίρι απόγιομα, ό μαϊναρισμένος Μαΐστρος, έδωχνε και τα τελευταία απομεινάρια από τ' απορρίμματα των καραβιών της Ντουγιάνας, και σιγά—σιγά τάσπρωχνε προς την κολώνα της γέφυρας — στα «κασσίνια» τó «δίμπουκο». Τόποι, που ήσαν γεμάτοι πάντα από κάθε λογής ψάρι: Τσιπούρες, Μουμουράφια, πετρογουβιάδες, μπυκανέτια, νεροκαβούρια μπόλικα κλπ. Και κάπου —κάπου χταπόδια και μελιδώνες, μα και για τούτο, οί «νιόβγαλται» ψαράδες με

την κλωνά σά καλαμίδι και με μία σφίγγλα στραγγουλισμένη στην άκρη της κλωνάς και άντι για μολυβίδα ένα μικρό πετραδάκι, έκαναν την... «Πεσκάδα» τους...

Μπόλικοι ήσανε οί «νιόβγαλτοι» έρασιτέχνες, μα δεν μιλάμε για όλους. Για τόν υποφαινόμενο μ'νάνα και για τόν «Κάρπη». Έτσι τόν φώναζαν όλοι, μικροί — μεγάλοι, «Κάρπη». Ποιός ξέρει γιατί; Ίσως νάλεγε ψέματα πολλά και για τούτο.

Με κοντά πανταλόνια και με την πατούσα ό «Κάρπης» ό

Μαλτέζος, μ' ένα μικρό «Λάζαρο» στο χέρι, έμπόχιζε την άκρη — άκρη στο «δίμπουκο» για... γαρίδες. Και ό υποφαινόμενος με την κλωνά και με με τη σφίγγλα για... νεροκαβούρους. Και τó δόλωμα καμμία σαλούτα κλεμμένη από την... Πεσκαρία!

Και ήταν χαρούμενος και ξεφώνιζε κάθε τόσο ό «Κάρπης»: Κι' άλλη! Κι' άλλη... τσάκωστη. Πηδάνε οί αφιλότιμες οί γαρίδες, έμα τις ξενερώσης από τó πέλαο και πρέπει να τις καπακώνης. Άλλοιώς δεν τις πιάνεις. Κι' άλλη... Κι' άλλη... Και δεν συμμαζεύονταν από τά ξεφωνητά του. Και:

***

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΠΑΛΙΝ ΑΚΟΥΣΑΤ' ΑΡΧΟΝΤΕΣ

Πάλιν ακούσατ' "Αρχοντες, πάλι να σάς τὰ πούμε, πώς έχουμε δικαίωμα σαν άνθρωποι να ζούμε! Και να τó τρώμε τó ψωμί κι' έμείς την κάθε μέρα, αν τόν Θεόν νόν έχουμε, ώσαν κι' έσας Πατέρα! "Οξα και κογιονάρετε κι' έχετε τή Θρησκεία, για καθ' ένα ζουλάπι γλυκόπιστό σας χάπι, πώχει μες στό τσερβέλο του μπόλικη τή βλακεία!

***

Πάλιν ακούσατ' "Αρχοντες, στόν Χρόνον όπου μπαίνει, πώς κι' ό Φτωχός Δικαίωμα έχει στό να χορταίνει! Κι' όχι να τρώτε μόνο Σείς και να περιδρομιάζετε, χωρίς για πείνα του Λαού κανένας σας να γνοιάζεται!

Κι' άστε τις ύπόσχες και τὰ κογιοναρίσματα γιατ' οί Λαοί ζυπνήσανε κι' ήδη σάς... έγνωρίσανε

και γρήγορα θ' ακούσετε πένθιμα κλαμπανίσματα! Πάλιν ακούσατ' "Αρχοντες κι' έφέτος να σάς πούμε, ότι μπορούμε κι' οί Ρωμηοί κάποτε να χορούμε. Κι' είτε Κουβέρνο λέγεσθε, είτε Ψηλό Παλάτι, σκύψετε για ν' ακούσετε που θα σάς πούμε κάτι: «Είναι καιρός ν' αφήσετε τις μπουρδες και τ' άστεία που στό Λαό πλασσάρετε και φύμαρα πασσάρετε για ΊΣΗ μεταχείριση και για ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»!

***

Πάλιν ακούσατ' "Αρχοντες και τόπου μας Ίθύνοντες, ότι σάς... έχροτάσαμε τους ίδιους διευθυνόντες. Κι' αν μάσες σας δεν έχετε ή άλλα τέτοια κρύματα, αφήσετε στό τόπου μας "Οργάνωσες κι' Ίδρύματα, να μπουν να διοικήσουνε νέοι μας τόσοι κι' άλλοι, όξα και γλύφετε καλά ή μοναχά έσείς μυλά έχετε... κι' έμείς πίτουρα έχουμε στό κεφάλι!

Κλάματα, φωνές, κακό, κοσμοχαλασιά, κείνο τó σούρουπο! τó καντούνι της... Κατερίνας της θείας του τού «Κάρπη». Με τó μπουγιέλο στό χέρι, γεμάτο γαρίδες και με τó «Λάζαρο», έτρεχε ό «Κάρπης» στό καντούνι να κάνει παρόπαν στή θεία του γιατ' τού κλέψανε τή... σουπιά. Ή αφιλότιμη! Τί ήθελε να μπλεγτή στό «Λάζαρο»; Θά της άρεσαν οί γαρίδες φαίνεται. Και δός του: «Μούκλεψε τή σουπιά μου... ουουου!» Και δός του φωνές. Και δός του κλάματα, ώσπου μαζεύτηκε ή γειτονιά στό ποδάρη!

—Ποιός, παιδάκι μου;

—Οουουου...

—Μωρέ, ποιός;

—Μούκλεψε τή σουπιά μου! ουουου.

—Μωρέ, ποιός ήτανε; πώς τόν λένε;

—Οουουου...

—Έ! μα ήπ στό δ'όλο τότενες. Ού και ού και ού.

Κι' έφαγε δυό «ξεμπάχαλους» ό «Κάρπης» από τή θεία του που τού «σπόρίσαν» τὰ ...δόντια!

***

Ή σουπιά ήταν από τις πιο μεγάλες κάπου μία λίτρα. Νόνα, να πούμε! Κι' έγινε γιαχνισή με σπανάκι την άλλη μέρα τó μεσημέρι στήν ταβέρνα τού Παντίκου. Ποιός την έφαγε;

Ο υποφαινόμενος ό «Κάρπης» κι' άλλοι «νιόβγαλται».

—Και ποιός είνε την έξονη ιδέα;

—Ό Θεός ξέρει!!!

M. K.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

‘Ο Φανός τῆς Κεφαλониᾶς

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1964 — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1965 — ΧΡΟΝΟΣ 9ος Τεύχος 6-7 (71-72)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ διπλό πανηγυρικό τεύχος, ὁ «ΦΑΝΟΣ» μπαίνει στὸν 9ο ἐκδοτικό του χρόνο. Μὲ τὴν αἰσιοδοξία καὶ περηφάνεια πὺς κρατιέται πεντακάθαρο τὸ Κεφαλονίτικο φῶς του. Χωρὶς οὐδέποτε νὰ νοθευθῇ μὲ μυστικές ἐνισχύσεις. Χωρὶς πολιτικὰ ἀκοποῦμ πια!... Καὶ δίχως καμμιὰν ἐνίσχυση κρατικῶν διαφημίσεων, προκηρύξεων καὶ λοιπῶν Τραπεζιτικῶν καὶ Ἰδρυμάτων δημοσιευμάτων καὶ βιβημάτων.

Γι' αὐτὸ κι' εὐχαριστοῦμε ὁλόθερμα τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς φίλους μας γιὰ τὰς... λαδάκι τῆς συνδρομῆς τους, πού κρατεῖ ἀναμμένο τὸ φῶς του. Τοὺς εὐχόμεθα ἐγκάρδια καλὲς Γιορτὰδες καὶ πᾶν τοιητὸν κατὰ τὸ 1965 καὶ τοὺς διαβεβαιώνουμε ὅτι φτωχοὶ καὶ περήφανοι θὰ συνεχίσουμε τὴν Ἱστορική, Λαογραφική καὶ Σατιρική παράδοση τῆς φωτοδότηρας Κεφαλониᾶς μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωα πού κράτησε ἀναμμένο στὰ τελευταῖα χρόνια τὸ φῶς τοῦ «Φανού» μας. Κι' ὅς μὴ προσκρούσουμε στὴ γνώσῃ του μετριοφροσύνη. Γιατὶ ὀφείλουμε νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουμε τὴν ἠθική καὶ τὴν ὕλική προσφορά του, ὅχι γιὰ νὰ τοῦ ξεπληρώσουμε τὶς ὀφειλές μας ἀλλὰ γι' αὐτοὺς πού κάποτε θ' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴ παρουσία τοῦ «Φανού» στὰ Κεφαλονίτικα Γράμματα.

Ἀπὸ τὸ 1959, πού βρεθήκαμε στὴν οικονομική περίστασι νὰ πούλησουμε τὸ τυπογραφεῖο μας ὁ «Φανός» θὰ εἶχε σβύσει. Κι' ἂν κρατήθηκε ἀναμμένος κι' ἂν κρατιέται, ἄκομα κι' ὅσο χρόνον εἰσέτι θὰ μπερῶν νὰ κρατηθῇ, θὰ τὸ ὀφείλῃ στὸν ἐνθουσιώδη Κεφαλονίτη κ. Κώσταν Μεταξάν! Πού κατοικεῖ τὴν ὕλη, τὴν στοιχειοθετῇ, κάνει τὶς διορθώσεις κι' ἀντὶ νὰ κερδίζῃ, πληρώνῃ καὶ ἀπὸ τὴ τσέπη του, γιὰ τὰ γνήσιας Κεφαλονίτης σὰ φίλος καὶ ἀδελφός, θέλει νὰ χαϊρώμαστε ὅλοι μας τὸν «Φανό» μας.

ΛΑΔΙ δὲν ἔγινε στὸ νησί μας ἐφέτος. Ἡ ἀπὸδημία προκαλεῖ τὴν ἐρημωση. Ἔργα ἐλάνιστα ἐκτελοῦνται. Καὶ κρίσι καὶ δυστυχία μαστίζουν ἀ-

ναμφισβήτητα ὅλες τὶς κοινω-νικές τάξεις. Κ' ἂν ἔλειπαν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμβόσματα τῶν ἐξηντημένων καὶ ναυτικῶν μας, στὰ σίγουρα θὰ εἶχαμε... φάει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον!... "Ὅμως πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι πού λαβαίνουν ἐμβάσματα; Καὶ πόσοι θὰ κάμουν Χριστοῦγεννα μὲ σκέτο ψωμί; Κι' ἂν αὐτὸ θὰ βρεθῇ στὸ τραπέζι τῆς φτωχίας τους; Γι' αὐτοὺς τοὺς φτωχοὺς, πού σὰν ἄνθρωποι καὶ σὰ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ καταλάβουνε τὴ χαρὰ τῶν Ἁγίων μας Ἑορτῶν πού ζυγώνουν, ὁ Δεσπότης μὲ τὸν Δήμαρχο σὲ κάθε πῆλι καὶ οἱ Παπάδες μὲ τὸν Κοινοτάρχη σὲ κάθε χωριὸ πρέπει ἀμέσως νὰ κινήθουν.

Νὰ μαζέψουν χρήματα ἀπὸ τοὺς ἔχοντες καὶ νὰ τὰ μοιράσουνε στοὺς φτωχοὺς. Καὶ πιστεύουμε πὺς θὰ τὸ πράξουν.

ΤΙΜΟΥΝ τὴν Ἐπιστήμην, τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τιμοῦν ἰδιαίτερα τὴν Κεφαλονίαν μας, οἱ Κεφαλονίτες καθηγητὲς τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκη τῶν φώτων μας, γιὰ νὰ καταλάβουν εἰ ἐξ αὐτῶν ἱατροὶ, πὺς πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν ὑγείαν μας καὶ δι' αὐτὴν τὴν ζωὴν μας.

Μόνον τὴν ἔλλειψη θὰ τοὺς ὑποδείξουμε κι' εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἀμέσως θὰ κινήθουν.

Τὸ Βαλλειάνειον Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον ἀπὸ ἐτῶν λειτουργεῖ χωρὶς τοὺς ἀπαραίτητους γιатρούς. Οἱ δὲ κενὲς θέσεις τοῦ Νοσοκομεῖου μας, παρὰ τὶς συνεχεῖς διακηρύξεις τῆς δικηέως τοῦ Ἰδρυματος, δὲν συμπληροῦνται. Γιατὶ γιатρός κανένας δὲν ἐμμελίζεται ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν.

"Ἀ ὅμως οἱ Κεφαλονίτες καθηγητὲς τῆς Ἱατρικῆς ὑποδείξουν στοὺς τῶς φοιτητὲς τῶν καὶ ῖδη γιатρούς τὰς θέσεις καὶ τὴν ἀνάγκη, τὰ ἐπιστημονικὰ μενὰ τοῦ Νοσοκομεῖου μας θὰ συμπληρωθοῦν καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς καλλίτεροους.

Κι' εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ διακεκριμένοι τῆς Νήσου μας Ἐπιστήμονες θὰ μᾶς ἀποδείξουν τὴν στοργὴν τους καὶ τὴν ἀγάπην τους.

ΔΥΟ ΣΤΗΛΕΣ, ὅχι βέβαια ἀριστουργηματικές, ἀλλὰ πού συνδέονται μὲ τὴν Κεφαλονίτικη Ἱστορία καὶ θὰ θυμίζουν τὸ προσεισικὸ Ἄργοςτόλι. Βοσκοῦνται γρόνια κατάχαμα, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ νὰ τὶς ξαναστήσῃ.

Ἡ μία βρίσκεται στὴ μικρὴ πλατεῖα μπροστὰ ἀπὸ τὸ ναὸ τῶν Ταξιάρχων τοῦ Ἄργοςτολίου καὶ θὰ θυμίζῃ στοὺς ἐρ-γόμενους τῇ Χριστιανικῇ Νίκῃ κατὰ τῶν ἀπίστων στὴ ναυμαχία τῶν Ἐχινάδων (1751).

Ἡ ἄλλη εἶναι ἔργο τοῦ πιδ καλλίτερου Κεφαλονίτη γλύπτη Γ. Μπονάνου. Καὶ θυμίζει τὸν ἀνακαινιστὴ δῆμαρχο Ἄργοςτολίου Σ. Λουκάτον. Ἦταν ἡ παλαιὰ «μαρμαρένια βρύση» πίσω ἀπὸ τὸ Τελωνεῖο. Κι' ἐκεῖ ἔπεσε μὲ τοὺς σεισμοὺς (1953) κι' ἐκεῖ παρ-ραμένει.

Κι' ἐλπίζουμε πὺς τὸ τω-ρινὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τ' Ἄργοςτολίου, θὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ θὰ μᾶς ξαναστήσῃ αὐτὲς τὶς δυὸ στήλες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

"Ὅπως μᾶς γράφῃ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ὁ φίλος κ. Γ. Ἀποστολάτος, κατὰ τὶς ἐφετεινὲς ἀσχαίρεσις τοῦ Συλλόγου τῶν Κεφλίων Θεσσαλονίκης ἐκ-λεγήκανε:

Πρόεδρος ὁ κ. Σωτήριος Λαγκούσης δικηγόρος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γεώργιος Ἀποστολάτος ἀξιωματ. Χωροφυλακῆς ἐ.ἀ., Β' ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σπύρος Κοκκίνης ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Γεράσιμος Λορένδος δικηγόρος, ταμίας ὁ κ. Παναγῆς Μεσσάρης υπάλληλος καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Πάτρος Δεοντίου δικηγόρος, Σπύρος Αὐγουστίνιατος ἀρχι-μνημονικός ὑπαίτης τοῦ Θεσσαλονίκης, Χρῶς Σκλαβουνακῆς ἐπαγγελματίας καὶ Γεράσιμος Κουλουμπῆς υπάλληλος.

Στοὺς ὁποίους στέλνουμε τὰ πιδ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

ΙΑΚΩΒΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ
ΜΟΥΣΗΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΑΧ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΧΑΜΕ ΤΑ ΔΥΟ ΣΩΤΗΡΙΑ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΡΙΠΠΗ

Για τρίτη φορά ξαναπέρασα έφτετος τη φαρμακωμένη την γρίππη.

Βεντούζες έκοψα, με τσάγια και χαμομήλια έκαμα το στομάχι μου λ'μνη, χαπάκια πήρα που τ'α θαρέθηκα και οί σουβλιές τών ένέσεων, μου κάμανε κοσκινοτρίπι κάποια άμελέτητα μέρη του πολυδασσινισμένου κορμιού μου.

Άλλα ή γρίππη δεν έννοούσε να μου σταματήσει τις ευγενικές έπισκέψεις της.

Κι' άφου με τ'α τωρινά μέσα δεν μπορούσα να τήνε διώξω, τ'ο έρριξα στίς έρευνες στο «Άρχειο» μου, μήπως κι' άνεύρω το γιατρικό της. Κι' όμολογώ, άγαπητοί μου, πώς στάθηκαν πολύ τυχερός. Έτσι στην έφημερίδα της Άθήνας «Άκρόπολις» στο φύλλο της 24)12) 1899, δηλαδή παραμονής Χριστουγέννων πριν από 65 χρόνια, δημοσιεύεται μια πανένζυπη και κοσμοσωτήρια Κεφαλονίτικη είδηση:

ΕΝΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΟ

Το καλλίτερο... Δώρο δια τ'α Χριστούγεννα και την πρώτη του έτους είναι ή:

ΑΝΤΙΣΥΝΑΓΧΗ ΡΑΖΗ

Ή έν:χλητική συνάγχη παύει πλέον. Ένα νέον θαυματουργόν φάρμακον την καταπολεμά δαστηρίως!..

Δια της περιφήμου ΑΝΤΙΣΥΝΑΓΧΗΣ του Κεφαλλήνου κ. Ραζή, καταπαύεται άμέσως ό πονοκέφαλος και σπασματά έκ τών ροθώνων ή έκρηξη.

Ό θέλων προς δοκιμήν λαμβάνει δωρεάν...

**

Όμως εγώ, που για τή γρίππη ευχαρίστως θά έκανα χρήση κι' αντισυναγχής, ούτε ποιάς Ραζής ήτανε ό έφευρετής της ζέρν για να τήν ζητήσω από τους κληρονόμους του, ούτε πιά στα φαρμακεία μας κυκλοφορεί αυτό το θαυματουργό φάρμακο. Κι' άπελπισμένος συνέχισα τ'ο σγάρλεμα τών παλαιών συρταριών μου, όπου έκαμα μια δεύτερη ανακάλυψη.

Βρήκα μια πίπα ψεύτικη που γράφει άπάνου: «ΣΩΖΟ-ΓΡΙΠΠΙΝΗ» του Ιατρού κ. Σπύρου Λιθαδά.

Πρόκειται για τ'ο κοσμοσωτήριο φάρμακο π' ανακάλυψε ό άγαπημένος μου φίλος γιατρός Λιθαδάς, κατά τή διάρκεια μάλιστα της βουλευτικής του θητείας. Άλλ' έπειδή ή πίπα με τ'ο περιεχόμενο της σωτηρίας ΣΩΖΟΓΡΙΠΠΙΝΗΣ του είναι άδεια, τόν παρακαλώ θερμάτα να μου στείλει τ'ο ταχύτερο μερικές γεμάτες.

Γι' αυτό και τ'ο είχοναι ιδιαίτερα καλά Χριστούγεννα και με σιδερένια υγείαν τ'ο 1965 και τόν παρακαλώ θερμάτα να μου εξηγήσει που θά... βάνω την πίπα του.

Γιατί σάν άνθρωπος, έχω κάμποσες τρύπες! Και μπορεί να κάμω κανένα λάθος! Όποτε δεν πρόκειται να με γιατρέψη από την αγιάτρευτη γρίππη μου, ή κοσμοσωτήρια έφεύρεση του φίλου γιατρού μας.

Και περιμένω με αγωνία τή Σωζογριππίν του κι' άπαραιτήτα την οδηγία που θά βάνω για θεραπεία την πίπα του.

ΣΤΟΥΣ ΟΜΟΜΥΑΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΛΛΗΝΕΣ

Χριστός Γεννάται φίλοι μου, με πίστη την Όρθοδοξη, γι' αυτό και ν'οστε βέβαιο. κι' άκούα κι' αισιόδοξοι πώς μέσα στόν Παράδεισο θά πάρετε και θέση είτε σ' ΕΡΕ, είτε σ' ΕΔΑ είτε στο ΚΕΝΤΡΟΥ μέση άνήκετε, τραγώσατε και βγάξετε τ'α μάτια σας, Χριστιανικά κι' άδελφικά για μίσση και γινάτια σας.

Κι' άντι Χριστό πιστεύετε άλλοι στόν Παπαντρεά, άλλοι θερμά λατρευτικά Χριστιανικά και θεικά σ'τ'ο γέρο Πασαλίδη σας ή στόν Καρομνιέα.

ΣΕ ΠΑΠΑ ΠΟΛΥΦΑΓΑ

Στό... φαουριό σου, πάτερ (μου,

δεν έχεις δεύτερή σου! Γι' αυτό φοβάμαι μήπως (φάς,

ώσάν παπάς και σ'α φαγάς, κανέναν λαθεύοντας κι' από τ'ο... ποίμνιό σου!

**

Και τόν περάσης ως άμνόν, τόν δόλιο, τού γαλατού και μοναχά με μια χαφιά, τόν φας και πάει... κάτω!

Ο ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

΄Από μισθού μου πολλαπλές κι' αίματηρές κρατήσεις, περσότερα θά έπαίρνα αν κατά λάθος έπαίρνα άντι τόν κύριο μισθό μονάχα τις... κρατήσεις!

ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ

Όντες ό Θιός την έπλασε με τ'ο Άδάμ παΐδια, για όπλο της έχάρισε μια πλέχτρα με κρεμμύδια!

**

Έτσι κι' άκόμα κέρατα στόν άντρα σ'α χαρίζει, μ' ένα... κρεμμυδοδάκρυ της τόν πείθει κι'... άφοπλίζει!

Η ΚΟΝΤΕΣΣΑ
ΝΤΙ ΜΠΟΥΓΑΔΑ

Ντυμένη πάντα τρέ μοντέ τ' Άργουσίου μας ή («Μπέ-Μπέ», μιλεί την καθαρεύουσα ώσάν άρσκειάδα!

**

Άλλά! Γνωστή... καταγωγή άνατροφή της κι' άγωγή! Γι' αυτό και τή βαπτίσαμε «Κοντέσσα ντι Μπουγάδα!»

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ

Νάμουν παπάς άφρεσμού θά διάβαζα... «έπιτίμιο»! σ' εκείνος που σ'ε βάλανε κι' εκείνος που σ'ε βγάλανε για ν'οκτορά - δειτόρο μας άφ' τ'ο Πανεπιστήμιο.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ τόν «Φανό» μας. Τέρπει ευχαριστεί, διδάσκει κι' είναι σήμερα τ'ο μινυδικό εύθυμογραφικό περιοδικό στην Έλλάδα μας.

ΜΕ ΤΟΝ «ΦΑΝΟ» ΜΑΣ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

'Εδῶ κύριοι βλέπετε :

'Εδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς μ' ὄλα τους τὰ στόματα
μᾶς εἶπαν στοὺς σεισμόπληκτους, μαζὺ κι' ὄλα τὰ κόμματα
κατὰ τὶς τρεῖς πού πέρασαν στερνὲς τὶς 'Εκλογές,
πῶς ὅτι σὰν κερδίσουμε,
ἀμέσως θὰ χαρίσουμε,

χωρὶς καμμὶαν ἐξαίρεση σ' ΟΛΟΥΣ ΤΙΣ ΑΡΩΓΕΣ!
'Αλλὰ καίτοι περάσανε περίπου δέκα μῆνες,
τοῦ «Κέντρου» συνεχίζονται τῶν μελετῶν... κομπίνες!
Καὶ φκιάχνουν Νομοσχέδιο γιὰ νὰ μᾶς μπαγαλωρῶσουν,
ἴτοι γιὰ νὰ μπορέσουνε,
τὸν λόγον πού μᾶς δώσανε νὰ τὸν ἀνακαλέσουμε!...
καὶ νὰ χαρίσουνε τὶς ΜΟΝΕΣ κι' οἱ ΝΤΟΥΜΠΛΕΞ νὰ πλη-
(ρῶσουν!

Μ' ἂν κάμης Παπαντρέα μου, κι' αὐτὸ σ' ἐμᾶς τὸ θαῦμα,
νομοῦ μᾶς οἱ σεισμόπληκτοι,
ἀκόμα κι' οἱ «Κεντρόπληκτοι»
θὰ χύσουν με συγκίνηση γιὰ Σένα μαῦρο κλάμα!
Κι' ὅλοι θ' ἀναγνωρίσουμε πῶς δὲν μᾶς ἐξαπάτησες,
παρ' ὅσον ἄντρας τίμιος, τὸν λόγο σου πῶς κράτησες!..

'Εδῶ, κύριοι βλέπετε, στὴ Νῆσο τὴ Μυστήρια,
τά... παραχωρητήρια
Κατοικιών τῶν 'Εργατῶν, κάπου νᾶχουν... σκαλώσει.
Κι' ὅπου κακόχρονάχη
(τῶν ἐργατῶν μᾶς πῆρξαν χρονάκια τὸ στομάχι)
δὲν βρίσκει' ἕνας ὑπουργὸς νὰ τοὺς τὰ παραδώσῃ!
Καὶ κάθονται στὰ σπίτια τοὺς σὲ κάρβουν' ἀναμμένα,
χωρὶς κι' αὐτοὶ νὰ ξέρουνε ἂν τάχουνε... παρμένα!
"Ὅσο γιὰ τὰ λυόμενα τὰ ὑπαλληλικά,
παρουσιάζουν θέαμα... ὑπέροχο — λαμπρόν!
Κι' ὅπως τὸ εἶπε κι' ὁ Καμπρών,
ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψή γινήκαμε σκ...ά!
Κι' ἀντὶ σ' αὐτὰ νὰ κάθωνται 'Υπάλληλοι Σεισμόπληκτοι,
στεγάζονται συνέχεια οἱ ξένοι κι'... ἀσεισμόπληκτοι!
Π' οὔτε καρφὶ δὲν βάνουνε, οὔτε θὰ σκοτισθοῦνε,
ἂν θά... διαλυθοῦνε!

'Εδῶ, κύριοι βλέπετε, Γιορτάδες νὰ ζυγώνουνε,
πολλοὺς δὲ σὰν κι' ἐμένανε τὰ φίδια νὰ μᾶς ζώνουνε.
"Ὅχι γιὰ ρούχα καινούργια, παπούτσια κι' ἄλλα εἶδη,
μά, γιὰ τὸ λάδι, τὸ ψωμὶ κι' ἕνα ξερό... κρεμμύδι!
Μὲ δαῦτα νὰ γιορτάσουμε τὴ Γέννα Σου Χριστέ μου,
πού Σὲ πιστεύω, Σ' ἀγαπῶ,
μὰ δὲν μπορῶ καὶ θὰ σὸ πῶ,
πῶς τὴν «ψωμοσκακούλα μου» δὲν γιόμισα ποτέ μου!
Κι' ὅτι σ' αὐτὴ πού μ' ἔφερες, σὰ ζωντανό, τὴν Πλάση
μοῦ φαίνεται, Χριστοῦλή μου, πῶς μοῦ τὴν ἔχεις σκάσει!...
Γιατί, ἂν ἦσουν Δίκαιοι σωστὰ θάχες μοιράσει,
τὰ ἴδια στὸν καθέναν
καὶ φυσικὰ σ' ἐμένανε,
ὅσα Χριστέ μου, χάριτες καὶ στὸν φτωχόν... Ὠνάση!
πού ἔρχονται Χριστούγεννα κι' ὁ φουκαρὰς κι' ὁ τάλας,
δὲν ἔχει ἕνα φῶρεμα νὰ πάρῃ γιὰ τὴν Κάλλας...!
Γι' αὐτά, Χριστέ μου, χαίρομαι γιὰ ζύγαμα Γιορτάδων μᾶς
καὶ θὰ χορτάσω μέ... εὐχές,
μὲ ψαλτικά καὶ προσευχές
τῶν φίλων μᾶς καλλίφωνων ψαλτάδων καὶ παπάδων μᾶς!

ΑΝΤΙ ΤΟΝ ΑΤΡΟΥ
ΤΟΥ ΠΗΓΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΟ

Δεσπότης μὰς ὁ μακαρίτης
Γερμανὸς ὁ Ρουμπάνης. Κλη-
τήρας τοῦ ὁ φίλος, ψάλτης τέ-
τε στὴν ἐκκλησιὰ τ' 'Αργοστο-
λίου ὁ «'Αρχάγγελος» κ. 'Αν-
δρέας Μπαζίγος. 'Αλλ' ὁ καὺ-
μένος ὁ Μπαζίγος δὲν εἶχε
γνώσεις ἐπεκτεινόμενες σὲ Μο-
ναστήρια καὶ τίτλους τῆς 'Εκ-
κλησίας.

Χτυπάει λοιπὸν τὸ κουδού-
νι ὁ Δεσπότης καὶ ξέροντας
πῶς ἀπόξου ἀπὸ τὸ γραφεῖο
τοῦ περιμένει ὁ ἡγούμενος τῆς
ἀρχαίας κι' ἱστορικής Μονῆς
'Ατρου ἀρχιμανδρῆτης κ. Δαμα-
σκηνὸς Διαμαντάτος, λείει στὸν
Μπαζίγο:

—Φέρε μου τὸν 'Ατρου!
Καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ μ' ἐ-
κχλήσῃ κανένας ἄλλος...

'Αλλ' ὁ 'Ανδρέας δὲν ἤξερε
κανέναν... 'Ατρου! Μόνο τὸν
φλο μὰς κ. 'Αντρον Τζουγανά-
τον τὸν ἐλαιοχρωματιστὴ γνῶ-
ριζε κι' αὐτὸν ὑπόθεσε πῶς ὁ
σεβασμιώτατος θὰ ἤθελε, ἴσως
νὰ τοῦ χρωματίσῃ καμμιά κά-
μαρα.

Γι' αὐτὸ καὶ θγαίνοντας
ἀπὸ τὸ Δεσποτικὸ γραφεῖο,
σύστησε στοὺς ἀναμένοντας νὰ
μὴ μπῇ κανένας στοῦ Δεσπό-
τη κι' ἀμολύθηκε συλίντριχος
γιὰ νάβρῃ τὸν 'Αντρο. Τὸν
βρίσκει νὰ κάθεται με τὰ ρού-
χα τῆς δουλειᾶς στὸν καφενὲ
τοῦ Γιάκουμου στὴν Πλατεία,
τὸν βάζει σ' ἕνα αὐτοκίνητο κι
ὀλοταχῶς γιὰ τὸ Μητροπολιτι-
κὸ Μέγαρο.

'Αλλ' ὅταν ὁ 'Αντρέας ἔμ-
πασε τὸν 'Αντρο στὸ γραφεῖο
τοῦ Ρουμπανῆ κι' ὁ πανέξυ-
πνος ἐκεῖνος Δεσπότης κατάλα-
βε τὴν παρεξήγηση ξελιγώθηκε
ἀπὸ τὰ γέλια.

—Καλὸ καὶ τούτο 'Αντρέα
μου! 'Εγὼ σοῦ ζήτησα νὰ μοῦ
φέρῃς ἡγούμενο κι' ἐσὺ μοῦ ἔ-
φερεις μπογιατζή.

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΜΑΙ

Σὲ μιὰν 'Εκκλησιὰ πού πῆγα
—ποῖα νᾶταν μὴ ρωτᾶς—
μριγοῦ σηκώνει ὁ παπάς
τὰ 'Αχραντά Μυστήρια,
δώδεκα δίσκου ἐβγαλε
νὰ μάση τά... εἰσιτήρια!

Κι' ἐσὺ ἀπὸ τότε, ὁ φτωχός
τῆς λειτουργίας που μοναχὸς
τὴν τῶν ἐκκλησιῶν
χωρὶς κανέναν κίνδυνο
ἐπικίνδυνο
νὰ ἔχῃ τὸ πουργάκι μου!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΕ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ο ΤΥΡΤΑΙΟΣ ΤΟΥ ΕΝΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Μικέλης Δαθής Μερτζάνης

Είχε κι' ό 'Ενωτικός τών 'Ε-
πανησιών αγώνας τόν Αρχίλο-
γο και τόν Τυρταίο του. Τό φλο-
γερό πατριώτη και αυτοσχέδιο
στιχοπλόκο, πού με τίς τσουχτε-
ρές ρίμνες του ένθουσίαζε τόν
Λαό, κατακυραίωνανε τούς «προ-
στάτες» και άξιοιούσε τήν 'Ενωση.

Γι' αυτό και δίκαια ό Δη-
μος τού 'Αργιστολιού αποθανά-
τισε με τό δοξασμένο του όνο-
μα, ένα δρόμο του. Λεγότανε Μι-
κέλης Δαθής Μερτζάνης, γεννή-
θηκε στα Δαθιάτα (στό χωριό
πού μάς έδωσε και τόν Δημήτρη
Δαθή Λευρεντάτο τόν επιτελολό-
χο τού όλου αγώνα) στα 1809
και πέθανε στ' Αργιστόλι τό
1888.

Γράμματα δέν ήξερε ό Μερτζά-
νης γι' αυτό και οι στίχοι του
μπορεί νά χωλαίνουνε στιχοιργι-
κά. 'Ηξερε όμως ν' άρπάξει τή
κιθάρα του και με τή βαρυτονά-
λε φωνή του νά περιτρέχει τήν
Κεφαλονιά χωρίς ούδέποτε νά
φοβηθή τούς «προστάτες». Κι'
ας τόν φυλακίζανε με βαρυνές άλυ-
σες εις τά πόδια, άς τόν ριχνανε
στα κατανγκαστικά... δημόσια
έργα κι' άς είχε σημάδια σ' όλο
τό σώμα του από τό βούρδουλα
με τό μολυβένια βαρύδια. Εκεί-
νος και πάλι ξανάπιανε τή κιθά-
ρα του και συνέχιζε:

Βλέπω ψηλά τόν ούρανό
τό άσπρο και γαλάζιο
και πιό βαθειά μες στην καρ-
(διά

'Ελλάδα μου σέ βάζω!

«Όσους μας κι' άν σκοτώνετε
όσους μας κι' άν κρεμάτε,
κοντοζυγώνει ή λεφτεριά
στό διάλολο νά πάτε...

'Ελλάδα μου! Πατρίδα μου,
το' έφτά σου θυγατέρες,
δέν τσι τρομάζουν τά σπαθιά
τών 'Αγγλων κι' οι σφαίρες!

Φύσα αεραράκι φύσαε
δροσιά γιά νά μάς δώσης,
φύσηξε — ξαναφύσηξε
γιά νά μάς ξεσκαλώσης!

Δέν δεχνοίε όμως και τήν Κε-
φαλονίτικη καταγωγή του. Και
γι' αυτό εκθειάζει ιδιαίτερα τό
καλοτρόχιστο, σπαθί τού Ριζο-
σπαστισμού και φαντάζεται τή
γαλανή μας σημαία νά κυματίζει
στον Αίολο:

Έφτά νησιά! Έφτά σπαθιά
υπάρχουν στον Ντουινιά μας,
μά πούλο καλοτρόχιστο
είν' ή Κεφαλονιά μας!

Βλέπω στου Αίνου τήν κορφή

τή γαλανή παντιέρα,
νά κυματίζει 'Ελληνικά
τή νύχτα και τή μέρα!

Όταν οι «προστάτες» κατά-
πνιξαν τή μεγαλύτερη εξέγερση
τού Κεφαλονίτικου λαού κατά
τόν Σεπτέμβριον τού 1849 με
300 δολοφονίες, μ' έμπρησμούς
και με κρεμάλες ακόμα και δύο
παπάδων, τού παπά Ζαπάντε και
τού παπά Νοδόρου, ό Τυρταίος
Μερτζάνης αποθανάτισε:

Κρεμάσανε τόν Μπαμποπή
κρεμάσανε τόν Βλάχο,
κρεμάσαν τόν παπά «Ληστή»
(Νοδόρο)
πού τήν εύχή του νάχω!

Κρέμασαν τόν Νοδόρο μας
και τόν παπά Ζαπάντε,
όπως κρεμούν στα μαγαζιά
τόν έρριανε τόν φάντε.
Όμοιοκαταληκτώντας με τόν
φάντε τής τράπουλας, πού με-
γαλο — Παρασκευιάτικα κρε-
μιέται σαν 'Ιούδας στα μαγα-
ζιά.

Δέν λείπει από τόν αγρόμμα-
το τούτον άγωνιστή στιχοπλόκο
κι' ή πίστη γιά τή Θεϊκή συμ-
παράσταση:

Με τση Παρθένας θέληση
κι' 'Αγίου μας τή χάρι,
όλγλήγορα τόν τύραννο
ό διάολος θά πάρη!

Ό 'Όγιος Γεράσιμος,
τί όνομα μεγάλο
τού Ουάρδου τού μήνυσε
(τύραννου άρμωστή)
δέν σ' υποφέρω άλλο!

Βλέπω στη «Δραπανιώτισσα»
(Θαυματουργή Παναγία)

νά καίη λιανοκίερί,
οί 'Αγγλοι πώς θά φύγουνε
γλήγορα χέρι - χέρι!
Φαίνεται όμως ακόμα πώς και
προτάσεις γιά νά εξαγοράσουνε
τή σιγή του πολλές θά τού κά-
μανε, άλλ' ό Τυρταίος τών Ρι-
ζοσπαστών, απαντούσε:

Χίλιες λίρες μου δώσανε
και χίλια κολονάτα,
νά μη κερνάω Λεφτεριάς
κρασί με τήν κανάτα!

Χίλιες λίρες μου δώσανε
τσι ρίμνες μου νά πάω
και τό 'Αγγλου αποκρίθηκε:
«Θά πάω, σά σάς θέλω»
Ακόμα και «προστάτισες»
δέν ριχνόντουσαν στό έλπίδι
μας, γι'ατ' ήτανε λεβεντόκορμος
και άμορφάνθρωπος, άλλ' εκεί-
νος:...

Μία 'Ιγκλέξα σκέφτηκε
κι' είπα νά τή μιλήσω,
μά δέκα ώρες... ξερνάγα
χωρίς νά τή φιλήσω!

Μία 'Ιγκλέξα φίλησα
στό στόμα κατά λάθος
κι' όλο ξερνάω ό φτωχός
με πόρους και με πάθος!

Μία 'Ιγκλέξα μώπιασε
κουβέντα γιά... άμόρε
κι' έμοιαζε με τό κιόβιλε
(κουνουπίδι)
στελιόρι δίχως φόδρε!

Μία 'Ιγκλέξα μώπιασε
βιολι γι'... άργολαβία,
ήταν όγδόντα δυό χρονών
κι' είχε μεγάλη... βία!
Είναι όμως πίο πολύτιμες ή-
στορικά οι ρίμνες τού αυτοσχέ-
διου αυτού στιχοπλόκου, διότι
μάς δίνει σέ πολλές τή προσω-
πική παρουσία στον 'Ενωτικό ά-
γώνα τών πρωτορζοσπαστών και
τό μέτρο τής 'Εθνικής προσφε-
ράς τους:

Τέσσαροι στραπατσάρανε
με λίγη φασαρία,
τή πιό μεγάλη τού Ντουινιά
τήν αυτοκρατορία!

Ό Λιβαδάς με τό μυαλό,
Δαθής με πανηρία
κι' ό Μομφεράτος και ό Ζερ-
(βός

τά τέσσερα θαρία!

Τόν Λασκαράτο δέν θά πώ
σπιούννο και προδότη,
παρά πώς με τή κόντρα του
μάς έπληξε τό σκότι!

Οί Γιακωβάτοί θαρβούν
και κάνουνε κι' άντάρα,
μ' άπ' όλους λίγο σέβομαι
μόνο τόν Γιαργαντάρα.
(Τόν περίφημο Γεώργιον Τυ-
πάλδον — 'Ιακωβάτον ή «Γεω-
γαντάρα» τόν κατόπιν πανελλή-
νια γνωστό βουλευτή τής Κεφ-
λονιάς στό 'Ελληνικό Κοινοβού-
λιο).

Άλλ' ούτε ό χρόνος, ούτε ό
χώρος τού παρόντος μάς έπι-
τρέπει πη παρόθεση τών διώ-
πων σπαθιών τού Μερτζάνη.

Επί σαράντα χρόνια συγκί-
νωσα όσες μπόρεσα από τίς
περιφημες ριζοσπαστικές ρίμνες
του, κι' είθε νά βρεθή κάποιος νά
τίς τυπώσει και νά τίς χαρίση
στά Σχολεία μας γιά τά παι-
διά μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ νά μάς γνω-
ρίζετ' άγανάκτα που άλλα-
ζετε γραφίδια... στίχους
Γιατί δέν έχουμε μαντικές
δυνάμεις, μ'απ' ό άνακαλύπτου-
με τή νέα σας σύσταση και
νά σας στέλνουμε τόν «Φάνο»
μας.

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΥ

Η ΚΙΜΑΙΘΩ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ

Ἄκόμη διατηρῶ στὴ θύμισή μου ἓνα ὁμορφο παραμυθάκι τῆς νόνας μου. Ἦταν τὸ πιὸ ἐντυπωσιακὸ ἀπὸ ὅσα εἶχα ἀκούσει ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς καὶ γιὰ τοῦτο οὐδέποτε θὰ τὸ ξεχάσω.

Ἦτανε, μὲν ἔλεγε ἡ νονοῦλα μου, μιὰ φορὰ κι' ἓνα καιρὸ. Ἕνας ἀνίκητος βασιληῆς τῆς Κεφαλονιάς ὁ Φτερέλαος, Φτερὰ εἶχαν τὰ πόδια του καὶ ἀτσαλένια ἦταν τὰ μπράτσα του καὶ γιὰ τὴν παλληκαριά του καὶ καλωσύνη του, ὅλος ὁ λαὸς του τὸν λάτρευε σὰ Θεὸ του.

Πρὶν ἀνάμεσα στὰ σγουρὰ καὶ φουντωτὰ μαλλιά του εἶχε καὶ μιὰ χρυσὴ τρίχα, δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τοῦ ἔδινε τὴ δύναμη καὶ τὴ σοφία του. Ἀλλ', ὁ καλὸς αὐτὸς βασιληῆς εἶχε μιὰ κακιὰ κόρη τὴν Κιμαῖθω. Γκρινιάρα, τεμπέλα καὶ κακομοίρα κι' ὅλα τὰ ρέστα κακιὰ τὰχε ἀπάνου τῆς, αὐτὴ ἡ κόρη τοῦ ἀγαθοῦ βασιλῆα μας. Ὅμως ὁ Φτερέλαος τὴν ἐλάτρευε κι' οὐδέποτε τῆς χάλασε τὰ χατήρια τῆς. Γι' αὐτὸ κι' ὄντες τοῦ ἀξίωσε νὰ τῆς χαρίσῃ τὴν χρυσὴ τρίχα πού εἶχε ἀνάμεσα στὰ μαλλιά του, καί-το ἤξερε πὼς ἡ τριχὰ αὐτῆς τοῦ νάριζε τὴν παλληκαριά καὶ τὴ σοφία του, τῆς ἐκπλήρωσε κι' αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία τῆς.

Τὴν ἄφησε νὰ τὴν ξεριζώσῃ καὶ νὰ τὴν πάρῃ, χάνοντας τὰ ὅσα ὁ Θεὸς τοῦ ἐχάρισε.

Ἔτσι καὶ τὸ μυαλό του κι' ἡ δύναμή του ἐξασθενήσανε. Καὶ οἱ ἐχθροὶ του ὄχι μονάχα κυριεψάνε τὴν Κεφαλονιά μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλοῦ βασιλῆα μας τοῦ κόψανε τὸ κεφάλι.

Ὅμως ὁ ἀγαθὸς μας Θεοῦλης δὲν ἄφησε ἀτιμωρῆτη τὴν κακιὰ κόρη. Μαθαίνοντας τὴν προδοσίαν τῆς Κιμαῖθω, ὁ νικητῆς τοῦ καλοῦ βασιλῆα μας, ἐτράβηξε τὸ σπαθὶ του καὶ τῆς ἔκοψε τὸ κεφάλι.

Ἔτσι τιμωρῆθηκε ἡ προδοτριά, ὅπως ὁ Θεὸς τιμωρῇ κάθε κακὸ παιδί πού δὲν λατρεύει τὸν πατεράριό του καὶ τὴ μονοῦλά του, κατάληγε ἡ νονοῦλα μου, χωρίς στὰ σίγουρα νὰ νυμφίῃ πὼς μας ἀφηγότανε ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Κεφαλοντικὴ μυθολογία.

Ἡ δὲ μυθολογία μας κἀπὼς τὰ ἴδια μας ἀναφέρει, ἀλλὰ

καὶ μὲ κίνητρο τὸν ἔρωτα δι-
καιολογεῖ τὴν προδοσίαν τῆς
αἰνυαλῆς Κιμαῖθω.

Τὴ δὲ σκετικὴ περικοπὴ σὰς τὴν παραθέτω αὐτοῦσια ὅπως τὴν ἀναγνώφῃ καὶ ὁ ἱστορικός μας Ἰωάννης Κωστῆ Λοδέρδος στὶς σελίδες 18—19 τῆς «Ἱστορίας τῆς νήσου Κεφαλληνίας».

«... Σύμμαχοι ἠκολούθουν τὸν Ἀμφιτρώνα, Κέφαλος ὁ υἱὸς τοῦ Διονέως, βασιλέως τῶν Φωκῶν. Πανοπεύς ἐκ τῆς Φωκίδος, Ἐλειος ὁ υἱὸς τοῦ Περσέως βασιλεὺς τοῦ Ἑλίου ἐν Ἀργολίδι καὶ Κρέων ὁ τῶν Θηβῶν βασιλεὺς».

Ὅλοι δὲ αὐτοὶ οἱ ἰσχυροὶ βασιλῆδες πολιορκοῦσαν γιὰ νὰ κατακτήσουνε τὴν τότε πρωτεύουσα τῆς Κεφαλονιάς Τάφον.

«... Ἀλλ' ἡ ἐκπόρθησις τῆς Τάφου, πρωτεύουσης τῶν Τηλεβῶν (Πρώτων κατοίκων τῆς Κεφαλονιάς) ἦτο ἀνεπιφύεγκτος ἐφ' ὅσιν ἔζη ὁ βασιλεὺς ταύτης Πτερέλαος» (ὁ Φτερέλαος τοῦ παραμυθιοῦ τῆς γιαιγιάς μου).

«... Ἡ θυγάτηρ του ὅμως Κιμαῖθω ἐρασθῆναι τοῦ Ἀμφιτρώνου καὶ ἐλπίζουσα νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ προδιδούσα τὸν πατέρα αὐτῆς, ἀπέκοψε τὴν χρυσὴν τρίχα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ, ὅ ἐστι συνώμωσε μετὰ τῶν ἐνθρῶν καὶ παρέδωκε τὴν πόλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν. Ἡ ἄπιστος κόρη ἐθανάτωθη κατὰ διαταγὴν ἐκείνου διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ ὁποίου ἐπεδούλευσε τὸν πατέρα τῆς. Ὁ δὲ Ἀμφιτρώων γενόμενος κύριος τῶν Ταφίων καὶ λαβὼν λάφυρα ἀπῆλθεν εἰς Θήβας... πρὶν δ' ἐπανέλθῃ εἰς Θήβας παρέδωκε τὴν ἀνὴν τῶν Ταφίων νήσαν τοῖς συναγωνισαμένοις Ἑλείω καὶ Κεφάλω, οἵτινες ἰδρύσαντες πόλεις καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνομάτων ὀνομάσαντες ὠκήσαν αὐτάς...».

Ἔτσι βλέπουμε ὅτι μέσα στὰ λαϊκὰ παραμύθια διατηρεῖται ἀκόμα καὶ ἡ τοπικὴ ἱστορία, καὶ τὶ μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ θρύλου. Γεγονὸς τὸ ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ πρὶν πολὺ εἰς δασκαλί μας. Καὶ νὰ βάζουν τὰ παιδιὰ νὰ ἀνηγοῦνται τὰ παραμύθια πού ἀκούουν ἀπὸ τοὺς νέους καὶ τὶς νονοῦλες τους. Διότι μέσα π'

Η ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

“ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΦΙΛΜ,”

Σὰς εὐχεται

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

καὶ Χαρούμενο

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1965

Ἡ «ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΦΙΛΜ»

διαθέτει τὰ Ἑλληνικὰ ἀριστουργήματα τῆς ἡγγυ-
ημένης παραγωγῆς τῆς:
1) Μὴ κλάψῃς γιὰ μένα.
2) Μάνα κάνε κουράγιο.
3) Ὁρφανὴ σὲ ξένα χεῖρα
4) Κουράστηκε νὰ σ' ἀποκτήσω.
5) Ὁ μπαμπὰς μου κι' ἐγώ.
6) Φεύγω μὲ πίκρα στὰ ξένα.
7) Ἡ μεδιστρούλα.
8) Σὲ πει-
ὸν νὰ πῶ τὸν πόνο μου.
9) Συγγνώμὲ με ἀγάπη μου.
10) Ἡ δική σου μῆρα μὲ σέρνει.
Καὶ 11) Ἡ χαμένη μου ἀγάπη.
Καὶ σ' ὅποιον Κινηματογράφον τὰ δῆτε νὰ προβάλλωνται νὰ μῆτε καὶ νὰ τὰ παρακολουθήσετε μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Γιατί ἡ

«ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΦΙΛΜ»

μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τῆς παραγωγὴ τιμὰ τὸν Ἑλληνικὸν κινηματογράφον.

οὐτὰ τὰ ἀθῶα παραμυθάκια ὁ λαὸς τῆς Κεφαλονιάς περικλείει, τὴ σοφία τοῦ, διδασκαλί-
του, τὸ παράδειγμα, ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον τὴ πιθανὴ ἱστορία τοῦ. Ὅλα δὲ αὐτὰ νὰ τὰ συγκεντρώνουν διότι ἀποτελοῦν τὸν πλούσιον ἱστορικὸν πλοῦτον μας, τῆς πλουσίας σὲ ἱστορίας καὶ θρύλους Κεφαλονιάς μας.

Η ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

ΟΤΙ:

«Αν δὲν συνελήφθη κι' ἂν δὲν ἐξορίσθηκε στὰ ἐρημόνησα μαζί με τοὺς ἄλλους πρωτορίζοπάστες κι' ὁ Γιωργαντάρης, τὸ χρωστᾷ στη φιλία τοῦ Στῆβενς.

—Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ διαβατήριον τοῦ Γεωργίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου τοῦ ὁποῖον ἔχουμε στὸ «Ἱστορικὸ Ἐπτανησιακὸ Ἀρχεῖο» μας.

—Ὁ Ρίσαρ Στῆβενς ἦταν Ἀγγλος Τοποτηρητὴς στὴν Κεφαλονιά κατὰ τὸ 1853 καὶ συνδέστανε μ' ἀδελφικὴ φιλία μετὸν Γιωργαντάρη.

—Ὅπως λοιπὸν φαίνεται ἀπὸ τὸ διαβατήριον ποὺ ἔχουμε στὸ Ἀρχεῖο μας δὲν ἀναγράφονται τὰ χαρακτηριστικὰ (ἡλικία, ἀνάστημα, χρώμα, καλλιών κ.τ.λ.) τοῦ πρωτορίζοπάστη μας, τὸ δὲ ἐπώνυμό του ἀναφέρεται Ὡσιακουμάτος κι' ὄχι Ἰακωβάτος, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ δραπέτευσθ.

—Συμπληρώνουμε δὲ καὶ τὴν παράλειψη τοῦ ἱστορικοῦ μας Ἡλίας Τσιτσέλη (Κεφαλ. Σύμμικτα Τόμος Β' σελῶς 583) στὴν ὁποία παραλείπεται ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς τοποτηρητὲς τῆς νήσου μας ὁ ρηθεὶς Στῆβενς.

—Μὲ τὴν ἱστορικὴ διαπίστωση ὅτι ὁ Στῆβενς ὑπογράφει ὡς Τοποτηρητὴς καὶ τὸ διαβατήριον τοῦ Γιωργαντάρη μετ' ἡμερομηνία 19 Νοεμβρίου 1853 κι' ἕνα ἄλλο διαβατήριον τοῦ ἀρχεῖου μας γιὰ τὸν Παναγιώτην Σιμωντῶν Γρηγοράτον κατὰ τὴν 19ην Αὐγούστου 1856.

—Ὡστε διετέλεσε Τοποτηρητὴς καὶ κατὰ τὸ 1853 καὶ κατὰ τὸ 1856 χωρὶς ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν μας καθόλου νὰ ἀναφέρεται, ὡς τοιοῦτος.

—Ἄλλος ἐπίσης εἶναι τὸ ἀπὸ πολλοὺς ἱστορικοὺς μας ἀναγραφόμενον πὼς ὁλόκληρο τὸ ὁδικὸ δίκτυο τῆς Κεφαλονίας τὸ χρωστᾷ στὸν Βρεταννὸ Τοποτηρητὴ Τσάρλς Νάτιερ (1822—1824).

—Γιὰ τὸ αὐτὸ μιλᾷ καὶ ἡ ἱστορία ἡ λογική. Γιατί πὼς προέκυψε ὁ Νάτιερ μετὰ σὲ δύο χρόνια νὰ φτιάξῃ τὰ σ' ἐκατοντάδες χιλιόμετρα ἐκτεινόμε-

νο τεράστιο ὁδικὸ δίκτυο τοῦ νησιοῦ μας;

—Ἀλλὰ καὶ φαίνεται κι' ἀπὸ πολλὰς «Πιστοποιήσεις» ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων ποὺ ἔχουμε στὸ ἀρχεῖο μας.

—Ἐκ τῶν ὁποίων διαπιστώνεται ὅτι τὸ φτιάξιμο τῶν Κεφαλονίτικων δρόμων τὸ ἀρχισε ἀπὸ τὸ 1812 ὁ Κάρολος Ντὲ Μπισσέ.

—Τὸ συνέχισαν οἱ διάδοχοί του τοποτηρητὲς, μετὰ ἀποδοτικούς τὸν Νάτιερ καὶ Ἐβερτον.

—Τὰ ἔξοδα τὰ πλήρωνε τὸ Δημόσιο Ταμεῖο τοῦ «Ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων» καὶ στὰ ἔργα δουλεύανε πολλοὶ κατάδικοι.

—Γιατί πενήρῃ κι' ἐξυπνα οἱ Ἀγγλοὶ «προστάτες» μας, ἀκόμα καὶ γιὰ ἐλαφρὰ ἀδικήματα τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, καταδίκαιζαν τοὺς Ἐπτανησίους σέ... τόσων μηνῶν ἢ ἐτῶν φυλάκιση, σχεδὸν πάντοτε με... «Δημόσια ἔργα καὶ με ἄλυσον εἰς τὸν πόδα τοῦ συνήθους βάρους».

—Αὐτὰ ἀναγράφονται σὲ δεκάδες καταδικῶν, ποὺ ἔχουμε στὸ ἀρχεῖο μας.

—Κι' ἀφήστε τὴ φαντασία σας νὰ συλλάβῃ τὴν εἰκόνα τῶν ἐργαζομένων κατάδικων εἰς τοὺς δρόμους μας μετὰ τὴ σιδερένια μάλλα δεμένη μ' ἀλυσίδα στὰ πόδια τους.

—Ἐνῶ ὁ βούρδουλας μετὰ τῆς ἀλγούρας καὶ τῆς μολυβένιες μπίλλιες, ἐπέφτε κι' ἀνοίγε πληγὰς στὰ κορμιά τους.

—Ἔτσι φτιάσανε οἱ ἄνθρωποι Ἐπτανησίου τοὺς δρόμους τους κι' ὄχι χάρις στὸ προοδευτικὸ τῶν τυράνων τους πνεῦμα, ὅπως γράφουνε μερικοὶ ἀνιστόριτοι... ἱστορικοὶ μας!

—Γιὰ τοὺς ὁποίους προσθέτουμε ὅτι μέχρι τοῦ 1844 ἡ συγκοινωνία τῆς περιοχῆς τῆς Ἠθηνῆς μετὰ τὸ Ἀργοστόλι, τὸ Λαξοῦρι, ἐκτελεῖτο μετὰ κιαλὶ καὶ βάρκες. Καὶ ἡ ἑξῆς εἶχε ἐπίνειο τότε τὸ λιμάνι τοῦ «Σωτήρος» γιατί δρόμος ἀπὸ τὸ Φάρσα μέχρι τὴ Ἠθηνὴ δὲν ὑπῆρχε.

«Αν γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω ὑπάρχουν... Θωμάδες εὐχαρίστως θέτουμε στὴ διάθεσή τους τὰ ντοκουμέντα τοῦ «Ἱστορικοῦ Ἐπτανησιακοῦ ἀρχείου» μας, ποὺ συγκεντρώσαμε 40 χρόνια. Καὶ γιὰ τὰ ὁποία οὐδέποτε καὶ κανένας ἐνδοκίβητος καὶ οἰκονομικοὶ λόγοι τώρα μᾶς ἀναγκάζουν νὰ τὰ πουλούμε. Οὔτε δὲ οἱ μεγαλόσχημες Ἐπιτροπὲς τοῦ γιορτασμοῦ τῶν Ἐκατόχρονων ἀπὸ τῆς ἑνώσεως, στὴ διάθεση τῶν ὁποίων τὰ θέσαμε, βελλήσανε ἔστω νὰ τὰ... κορνιζάρουν, γιὰ νὰ δοῦνε οἱ Ἐπτανησίου ἔστω κάτι τὸ χειροποίητό, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῶν προγόνων τους γιὰ τὴν ἑνώση καὶ τὴν ἀποτίναξη τῆς Βρεταννικῆς «Προστασίας». Λες καὶ δὲν θέλουν νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ τυραννικὴ στὴν Ἐπτανησο παρουσία τῶν Ἀγγλων.

ΜΕΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗΣ ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ «ΦΥΛΛΩΝ (ΣΥΚΗΣ)»

Διδάσκουν οἱ δασκάλοι μας ἐκτὸς τῆς λογικῆς:
«...Ἡ Εὐὰ πὼς ἐφέραγε
τὸ φύλλο τῆς συκῆς...!»

Γιατί καὶ στὸν Παράδεισον
τὸ δένδρον ἦ συκὴ.
ἔγανε τὰ ἀλλάκια του
διδάσκ' ἡ Φυσική!

Κι' ἀφ' οὗ συκιάς ἐξάμνηον
πέφτουν ξερὰ τὰ φύλλα
καὶ μένουνε θεόγυμνα
κλαδιὰ τῆς σὰ τὰ ἔϋλα.
Μισὸ γρόνον ἡ Εὐὰ μας
τὸν ὁμορφο κρυψώνα.
μετὰ τίποτε δὲν σκέπαζε
καὶ μάλιστα... χειμῶνα!

Ἐκπροσωποῦνται σ' ὁλόκληρο τὸν νομὴ μας ἀπὸ τὸν διαχειριστὴν τοῦ «Φαν. Ὑ» κ. Κωνσταντῖνον Βουλά. Γιὰ δημοσιεύσεις εἰς «ΤΑ ΝΕΑ» ἐγγράφετε ἐν ἑστέῃ τοῦ «Φαν. Ὑ» τὸν διευθυντὴν, κοινωνικὰ καὶ διὰ πάντων, ὅτι ἀφορὰ τὴν ἐφημερίδα, ἀποταθῇ: Χρῆστον Βενιάν — Ἀργοστόλιον.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΕΛΑΤΕ

Γερμανο — Έλληνική Συνεννόηση

Συνέβηκε στα χρόνια της επάρατης Γερμανικής Κατοχής. Ο μαίτρο της ραπτικής αλλά και της φάρσας, φίλος μας Νώντας ο Βαλσαμίδης, ούτε και κατά τη διάρκεια των χρόνων της σκλαβιάς και της δυστυχίας, δεν είχε χάσει το κέφι του.

Ένας Γερμανάρης μαυραγορίτης μπαίνει μία μέρα στο μαγαζί του. Τ' ανοίγει το σασκουλί που κρατάει και τ' αλκοιθωρισμένα από τη πείνα μάτια του Βαλσαμίδα αντικρίζουνε ζυμαρικά, ρύζι και ζάχαρι. Αλλ' ούτε ο Γερμανός ξέρει λέξι Έλληνική, ούτε ο Νώντας τη Γερμανική γλώσσα. Κι' αρχίζει μεταξύ τους ή διεθνής συνεννόηση με τὰ νοήματα. Τί θέλεις τὸν ρωτάει με νοήματα ο Βαλσαμίδης; Κι' ο Γερμανός του δίνει νὰ καταλάβῃ πὼς δὲν θέλει χρήματα, ἀλλὰ σὲ εἶδος τ' ἀντάλλαγμα. Ἀλλὰ τὸ μόνο εἶδος ποὺ διάθετε ὁ Νώντας ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἦταν λίγο μέλι ποὺ τὸ εἶχε φέρει ἕνας χωριάτης, τοῦ ὁποῦ ἐξαναγύρισε τὸ κουστοῦμι. Πὼς ὁμως νὰ δώσῃ νὰ καταλάβῃ στὸ Γερμανὸ γιὰ τὸ μέλι; Βέβαια μόνο με φίλμ κινηματογραφικὸ θὰ μπορούσε νὰ ἀποθανατισθῇ ἡ σκηνὴ τῆς παντομίμας ποὺ τόσο τέλεια κι' ἀφθαστα ἀφηγεῖται ὁ Νώντας με τὰ νοήματα κι' ἐπιφωνήματα. Γι' αὐτὸ καὶ μόνο προσπαθεῖα κάνω νὰ σὰς ἀποδώσω τὴ Γερμανο — Ἑλληνικὴ τούτη ἀμίμητη συνεννόηση.

Πρῶτα ὁ Νώντας ὕψωσε τὸ χερὶ του καὶ τὸ κινῶσε γιὰ νὰ δείξῃ τῆς μέλισσας τὸ φτερούγισμα ἐνὸς συγχρόνως μετὸ στόμα του βεύζει βζί - βζί - βζί...!

— Γιά — Γιά!... τοῦ λέει ὁ Γερμανός.

— Ὑστερὰ γιὰ νὰ κάμῃ τὸν Γερμανὸ νὰ καταλάβῃ πὼς τὸ πετούμενο ἦταν ἡ μέλισσα ποὺ σὺναζε τὸ μέλι ἀπὸ τὰ ἄνθη κι' ἀγριολουλούδα, ἀρχίζει:

— Οὐφ ᾶ! Οὐφ ᾶ!... Κι' ὁ Γερμανὸς μπῆκε ἀπὸ νοήματα πὼς κάτι ρουφούσε τὸ πετούμενο ἀπὸ τὰ ἄνθη.

Γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ πὼς αὐτὸ

ποῦ ρουφούσε ἀπὸ κάπου κατόπιν ἔκανε τὸ ἔντομο ἐξαγωγή, γρόθισε τὸ χερὶ του τώφερε... πίσω του κι' ἄρχισε νὰ ψιθυρίζῃ κάκ... κάκ... κάκ! Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κάκ - κάκ εἶχε γλύκα καὶ νοστιμάδα. Κι' ὁ Νώντας ἄρχισε νὰ φέρῃ τὰ δάχτυλά του στὸ στόμα του, νὰ τὰ φιλῇ, νὰ τὰ γλύφῃ καὶ μ' εὐχαρίστησι κι' ἀποκάρωση σὰ πραγματικὰ νὰ ἔτρωγε μέλι, μουρμούριζε:

— Ἀμ—μου! Ἀμ—μου! Ἀχ ὦφ! Ἀχ ἴχ!... Κι' ἐνθουσιασμένως ὁ Γερμανάρης ἀπὸ τὴ Γερμανο — Ἑλληνικὴ του τέλεια συνεννόηση ἀπὸ τὸν γλωσσομαθέστατο κι' εὐγλωττάτο Βαλσαμίδα τοῦ πασσάρισε τὸ σασκουλί μετὰ τὴ ζάχαρι, τὰ ζυμαρικὰ καὶ τὸ ρύζι καὶ παράλαβε τὸ δοχεῖο μετὰ τὸ μέλι.

Ὁ δὲ ἀμίμητος Βαλσαμίδης μέλις ὁ Γερμανάρης βγήκε ἀπὸ τὸ μαγαζιό του, γύρισε τὸ κεφάλι του πρὸς τὸ μέρος τοῦ κουινιάδου του καὶ συνεταίρου του κ. Ἀνδρέα Κουζή, κύτταξε μ' ὕψος θριαμβευτῆ τὶς μοδιστροῦλες τοῦ ἐμποροραπτικῆς τοῦ οἴκου καὶ μετὰ περφόναει κι' ἱκανοποίηση ἐμουρμούρισε:

— Εἶδετε πόσο τέλεια κατέχω τὴ Γερμανικὴ γλώσσα;

Κι' ἂν ὑπάρχῃ κανένας ποὺ σὲ τοῦτο νὰ ἔχῃ ἀντίρρηση ἢς πάρῃ μαζί του τὰ γερμανικά του κι' ἢς πᾶν νὰ συνεννηθῇ μετὸν γλωσσομαθέστατο Νώντας. Τὸν διαβεβαιώνουμε ὅτι, διερμηνέας δὲν τοῦ χρειάζεται.

Οἱ ΦΙΛΟΙ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ διαδιῶνε σὲ χώρες, οἱ ὁποῖες ἀπαγορεύουν τὴν ἐξαγωγή συναλλάγματος μποροῦνε μᾶς σ' ἕνα ἀπλό γράμμα νὰ βάλουνε σὲ χαρτονόμισμα τὸ ἰσόπιστο τῆς συνδρομῆς τους. Ἐσὶ Κεφαλονίτικα ἐξίπνα καὶ χωρὶς νὰ παραδοῦνε τὸν σχετικὸ Νόμο, δὲν θὰ στερηθοῦν τὴν Κεφαλονίτικη χαρὰ τοῦ «Φανοῦ» μας.

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΣΑΤΙΡΑ

Ω! ΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ...

Πολλὰ κοκκόρια τῆς ΕΡΕ κάνουνε τοὺς δασκάλους, καὶ γιὰ παρανομίες τοὺς ἐλέγχουνε τίς... ἄλλους!

**

Πολλοὶ φωστήρες τῆς ΕΡΕ τώρα θυμούνται Νόμους, ξεχνοῦντες δὲ τὸ παρελθὸν μιλοῦν γιὰ... παρανόμους!

**

Πολλοὶ λεβέντες τῆς ΕΡΕ γιὰ τὴ Δημοκρατία κόβουνται — τὰ πουλάκια (μας — σωστὰ κι' ὅχι στ' ἀστεία!

**

Ἦτσι μιλεῖ καὶ ἡ ΕΡΕ γιὰ Σύνταγμα καὶ Νόμους, καὶ μᾶς θυμίζει λαϊκὸ πολὺ γνωστὸ σὰς γνωμικὸ: «ὦ! Δάσκαλε ποὺ δίδας (σκες καὶ δὲν κρατοῦσες Νόμους!»

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΣΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Χρονάκια δὲν σοῦ δίναμε τὴν πλειονοψηφία μὰ βλάκες ἐφάνηκαμε στὸ τέλος μετὰ λοφία!

**

Καὶ τώρα ποὺ μᾶς τάκανες λιγόμενα μαντάρα, βλέποντες πὼς τὴν πάσαμε, Πρέδρε, τὴ λαχτάρα!..

**

Τώρα ὁποῦ μᾶς ἔλλαξες τὴν Πίστη καὶ τὰ Φῶτα λέμε, στερνὴ τὴ γνώση μας νὰ εἴχαμε πρὶν πρῶτα!

ΣΕ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΕΣΤΑΤΟ

Ἐχεῖς ἀναμφισβήτητη, αὐτὸ δὲν εἶναι φέμα, παλαβομάρα, φίλε μου, ποὺ τὰ νομίζεις... πνευματικὸς ὁ πνευματικὸς παλαβὸς πρὶν δὲν θὰ δικάσῃ ἀλλοτριωτικά θὰ σοῦ μελλε, κι' ἐσὲ νὰ σὲ κρεμάσῃ!

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΧΡ. ΒΟΥΝΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

ΡΕΝΑ Χ.ΒΟΥΤΣΙΝΑ(ΒΟΥΝΑ)
ΣΥΝΔΡΟΜ. ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Για Δήμους, Κοινότητες,
Όργανισμούς και Έπι-
χειρήσεις ..... Δρχ. 200
Για Έπιστήμονες και Έμ-
πόρους γενικά .. Δρχ. 100
Για Έπαλλήλους και Έρ-
γάτες ..... Δρχ. 60

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΈΑμερικής Δολλάρια .. 10
Λοιπές Χώρες λίρες Έαγ-
γλίας 4
Γερμανίας Μάρκα 40
Οί συνδρομές απαραίτητα
προπληρώνονται
ΈΑλληλογραφία και Έμβάσματα
κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ
Διαχειριστήν «ΦΑΝΟΥ»

ΣΕ ΦΙΛΟ ΜΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟ

ΔΙΚΗΓΟΡΟ

“Όσα τσιγάρα τράκαρες
τόν κάθε σου πελάτη,
έναν δέν τὰ φουμάριζες
θάχες τώρα παλάτι!

Γι' αυτό και «τσιγαρόσημο»
σε βάφτισαν οί φίλοι!
Και μόλις σ' άγναντεύουνε,
νά στρίψουνε γυρεύουνε!...
Κι' άρδεν άλαργεύουνε,
ένα περίπου... μίλι!

ΟΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
συνδρομητές, όσοι βέβαια λέ-
νε πώς δέν μάς βρίσκουνε για
να μάς δώσουνε τη συνδρομή
τους μπορούνε να μάς την έμ-
βάσουνε με Ταχυδρομική ή
Τραπεζική έπιταγή στ' όνο-
μα του διαχειριστή μας κ.
Χρήστου Βουνά Άργυροτόλου.
Και ν' αφαιρέσουνε τὰ έμ-
βαστικά έξοδα, στέλνοντάς
μας τὸ καθαρόν προϊόν.

ΜΕΤΑΞΥ ΛΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΑΣ

ΠΑΛΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΓΕΝΝΗΘΗ

Πάλι Χριστός θα γεννηθῇ στής Βηθλεὲμ τὸν Σταῦλον
μ' Ἀτομικές τις δοκιμές κι' ἐκρήξεις τῶν Πυραύλων!
Μ' ἀντί φυγῆς τῆς Μαριὰμ στὴν Αἰγυπτίαν χώρα
κι' ἀντί νά κάτση νά δεχτῇ τοὺς Μάγους με τὰ δῶρα
θὰ προσπαθήσῃ κι' ὁ Χριστός, στὸν Κόσμο τὸ ἐπίγειο,
κάπου νά βρῇ καὶ νά κρυφτῇ
μήπως κι' Ἐκεῖνος θὰ σωθῇ
ἂν γίνῃ κάποια... ἐκρήξη, σὲ κάποιο καταφύγιο!

★

Πάλι Χριστός θα γεννηθῇ τὸν Κόσμο γιὰ νά σώσῃ
καὶ Λογική κι' Ἀγάπη Του στὸν Ἄνθρωπο νά δώσῃ...
Ἄλλὰ Μεγάλων τὰ μυαλὰ πῶχουνε τρύπες—πόρους
καὶ πρώτους συμβουλάτορες ὅλους τοὺς... Ἐωσφόρους,
«Φωνὴν Κυρίου Λογικῆς» δέν θὰ τὴν συγκρατήσουν
μά, στὰ δικά τους τά... νερά,
τὰ ΔΕΞΙΑ κι' ΑΡΙΣΤΕΡΑ
θὰ προσπαθήσουνε κι' ΑΥΤΟΝ νά τὸν προσηλυτίσουν!...

★

Χριστός Γεννᾶται, φίλοι μου! Μά, τῶν Τρανῶν κεφάλια
τῆς Ἠθικῆς καὶ Λογικῆς χάσανε τά... πασχάλια!
Κι' ἀντί Καλὸ νά κάνουνε — με Λογισμοὺς τῶν φαύλους—
φορολογούνε τοὺς Λαοὺς καὶ φκιάχνουνε... πυραύλους!
Κι' εὐχόμενος Χριστοῦγεννα καλὰ θερμὰ πρὸς ὅλους
διαπιστώνω, φίλτατοι,
πὼς χρόνοι μας οἱ... ὕστατοι
ἐφτάσανε κι' ὀδεύουμε... αἰσίως στοὺς Διαόλους!

ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΝΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Στὴ μυστήρια τὴ χώρα, στὴ σταρόχρωμή σου σάρκα,
κρυφοτόπους φλογισμένους Τροπικῆς Ζούγκλας τ' άγνώστου,
δίχως φόβο γιὰ Σαφάρι, χωρὶς πόθο πίσω νόστου,
—νοερὰ πηγὴ ζητώντας—μές στὴ λίμνη βγαίνω τάρκα,
με τῆς πλάνας φαντασίας τὴ σπασμένη μου τὴ βάρκα!

★

Μά!... Τὰ μάτια σου σὰν κόμπρας με νερκώνουν — κα-
(θλώνουν,
μοὺ φρενάρουν τις δυνάμεις, τις ὁρμές, τὸ λογικό!...
Με μεθαίει τ' ἄρωμά σου Μπαγιαντέρας ξωτικό,
μ'... ἀπὸ μέση μου καὶ κάτω τὰ ποδάρια μου παγώνουν,
τὰ δὲ χεῖλή μου τὰ λάλα στὸ τιτίθισμα... τσουμπλώνουν!

★

“Ὅμως, σώματος φορτοῦνες κι' ἂν Σιμοὺν ἔχουν κοπάσει
κι' ἂν τὸ γῆρας μῶχη κόψει πιά τὸ «βόγα καὶ τὸ σία»,
ταξιδεύω στὸ κορμί σου με τὴν πλάνα φαντασία!
Σὰ ρομπότ πού τὸ κουρντίζουν νά δουλέψῃ καὶ νά δράσῃ,
δίχως νάχη τις αἰσθήσεις νά γευτῇ καὶ νά... χορτάσῃ!

★

Καὶ γελάς καὶ χαλαρίζεις, δίχως ὀρθὰ καὶ συμπόνοια,
μ' ἄλλους κάνεις τὰ ταξίδια τῶν Κυθῶν φλογερά!...
Κι' ἀφοῦ σκάφος τῆς ζωῆς σου κἀνερπὴ βάρκα κἀνερπὴ
θὰ τὰ βῶν με τὸ ἄνθρωπον, θὰ με πιάσουν τὰ δαιμόνια,
πού δέν βρῆκανε τό... κατῇ,
ἔστω νάυλον κομμάτι
γιὰ τοὺς γέροντες νά στηλώνουν κι' ὅπου ψάχνουν τόσα
(χρόνια!

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΑΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟ ΧΡΟΝΙΑΣΜΑ ΤΟΥ ΦΛΩΡΑΤΟΥ

Ἀναπάντεχα πέρυσι τὸν Δεκέμβριον χάσαμε τὸν Φλωράτο. Τὸ πασίγνωστο ἱδρυτὴ καὶ διευθυντὴ τοῦ «Κεφαλλονιακοῦ Κήρυκου», τῆς πιδ συμπαθητικῆς Κεφαλονιτικῆς ἐφημερίδας. Τὴν ὁποία μπόρεσε νὰ κρατήσῃ συνεχεῖς ἐπὶ τρεῖς καὶ μισὴ δεκάδες χρόνια, μετὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συντοπιτῶν μας ποὺ διαδιόυνε σ' ὁλόκληρον τὸν πλανήτη. Γι' αὐτὸ καὶ δικαιολογημένα μετὰ περηφάνειαν καμάρωνε:

—Τὸ ξέρεις, Βουνά, πὼς ὁ «Κήρυκας» φτάνει σ' ὅλας τὰς γνωστὰς Ἠπείρους τοῦ Γήινου πλανήτη;

—Τί μοῦ λές, μωρὲ Γεράσιμ;

—Σοῦ ὀρκίζομαι!

—Κι' ἐγὼ ἔλεγα πὼς τὸν στέλνεις καὶ στὰς... ἀγνώστους Ἠπείρους.

Ἀλλὰ οὐδέποτε ὁ καλοκάγαθος Γεράσιμος θύμωσε. Ἐξέσπαγε στὰ κακαριστὰ παιδιάρστικα γέλια τοῦ καὶ μάλιστα σὲ παρακαλοῦσε νὰ τοῦ ἐπαναλάβῃς τὸ πείραμα.

Τριάντα τὸς χρόνια ἤμουν αὐτὴν Κεφαλονιά ἀντιπρόσωπος τῆς ἐφημερίδας τοῦ κι' ὁ βασικὸς συνεργάτης του. Τριάντα χρόνια τὸν πείραζα σὰ ζιζάνιο, ἀλλὰ οὐδέποτε ὁ Γεράσιμος θύμωσε. Λυσσοῦσα νὰ τὸν κάμω νὰ τὸν πιάσουν τὰ νεύρα του, ἀλλὰ στοῦ ἀγίου τούτου ἀνθρώπου τὶς φλέβες δὲν κυλοῦσε ἀνθρώπινο αἷμα. Κυλοῦσε κάποιον θεῖον νέκταρ ἀγάπης καὶ καλωσύνης κι' ἦσαν ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ ἀνθρώπινες μικρότητες καὶ κακίες. Γι' αὐτὸ κι' ἀκόμα δὲν θύμωσε ὅταν τὸ πείραξαι σοβαρὰ, ἀπὸ τὶς στήλες τῆς ἰδίας ἐφημερίδας τοῦ.

Ξέροντας πὼς τὰ κείμενα τῶν συνεργασιῶν μου ἀπὸ ἐμπιστοσύνην, τὰ ἔστελνε στὸ τυπογραφεῖο χωρὶς τὶς περισσότερες φερὲς οὔτε καν νὰ τὰ διαβάσῃ, τοῦ τὴν ἔφερα ἄσχημα, ξεπόστει μὴπως τὸν καταφέρω νὰ τὸν πιάσουν μαζί μου τὰ νεύρα του. Ἀλλὰ μάταια.

Δημοσίευσε στὸν «Κήρυκα» τὸ πάθημά του μετὰ τὸν μακαρίτη Λαυράγκα γιὰ τὴν ὁπε-

ρα «Μπατερφλάϋ», περὶ ὁ Λαυράγκας τοῦ τὴν εἶπε «Μπατερφλόϋ» κι' ἀπονήρευτος ὁ Γεράσιμος διώρθωσε τὸ κορυφαῖο μαέστρο — συνθέτη μας, τονίζοντάς του:

—Μαέστρι μου, ἡ ὁπερα αὕτη δὲν λέγεται Μπατερφλόϋ

—Παρά πὼς λέγεται, μωρὲ Γεράσιμ;

—Μπατερφλάϋ, μαέστρο μου!

Κι' ἀχαμυγέλαστα ὁ διασημὸς μουσουργὸς μας τὸν εὐχαρίστησε.

—Σ' εὐχαριστῶ, μωρὲ Γεράσιμ, ποῦ με διώρθωσες! Διαβάσανε οἱ Κεφαλονῖτες τῆς Ἀθήνας τὸ πάθημά του στὴν ἴδια τὴν ἐφημερίδα του καὶ γιὰ μῆνες τὸν ρωτοῦσαν γιὰ τὴν... Μπατερφλόϋ, ἀλλ' ὁ Γεράσιμος οὔτε καὶ τότε μαζί μου δὲν θύμωσε!

Ἐνα διάστημά ἔγραφε στὸν «Κήρυκα» γιὰ: «Κεφαλονῖτες Διακριθέντες στὴν Πολιτικὴ καὶ σὶνὰ Γράμματά». Κι' ὅταν ἐξάντλησε ὅσους ἤξερε, μοῦ ζήτησε τὴ βοήθειά μου. «Ἄ! Τώρα ἔλπισα θὰ τὸν θυμώσω. Κι' ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους βιογραφούμενους ἐπιφανεῖς ἀνδρες τοῦ τόπου μας, τοῦ ἔγραψα κι' ἓνα βιογραφικὸ σημείωμα γιὰ ἓναν... Διακεκριμένον κι' ἐπιζώντα τότε... ὁπωροπῶλην!

Ὅμως οὔτε κι' αὕτη τὴ φορὰ κατὰφερε τὸ πιθόμμενο. Τὸ δημοσίευσε στὴν ἐφημερίδα τοῦ καὶ γιὰ τὰ πειράγματα τοῦ τοῦ κάνανε, μῶργαφε:

—Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς ἀγαπητέ μου πόσο γελάσαμε ὅλοι μας...

Οἰκογενειάρχης θαυμάσιος, φίλος ἐξαιρετός, μετὰ καρδία καὶ ψυχὴ καθαρὴς σὰν παιδικοῦ, π' οὐδέποτε τὰ κατὰφερε νὰ πωγαλῶσῃ. Μετὰ χρυσάφι νὰ στάζῃ πάντα ἀπὸ τὰ χελεῖά του. Μετὰ στοργὴν καὶ ἀγάπην γιὰ ὅλους, δουλευτὴς, ἀεικίνητος, ἀλλὰ καὶ πάντοτε αἰσιόδοξος.

Θυμάμαι κάποτε ποῦ με ἐπισκέφθηκε ἄρρωστος στὴν Πνευμονολογικὴ Ἀθηνῶν.

—Μωρὲ, Γεράσιμ, οἱ πόνοι μοῦ βερίζουν τὰ στήθεα. Δὲν εἶμαι καθόλου καλά.

—Γιὰ τὸ Θεὸ, Βουνά μου, τί πράγματα λές; Εἶναι δυνατόν ἐσὺ ποῦ μὰς χαρίζεις τὸ γέλιο, νὰ ἔχῃς πόνους;

—Μὰ τότε τί ἤλλα νὰ κάμω στὴν Πολυκλινικὴ;

—Ἐ! Καῦμένε νὰ μὰς δῇς καὶ νὰ σὲ χαροῦμε!

Καὶ γέλασα τόσο ποῦ τὴν ἐπομένη ζήτησα ἐξιτήριο!

Νά, γιὰτὶ ὁ Γεράσιμος οὐδέποτε ἔφυγε ἀπὸ τὴ θύμησιν κι' ἀπὸ τὰ χεῖλη μου. Καὶ νὰ γιὰτὶ μετὰ συμπλήρωμα ἐνὸς χρόνου, ἀπὸ τοῦ ἀπρόσμενου κι' ἀναπάντεχου τέλους του, τὸν θυμάμαι. Καὶ μετὰ τὰ μάτια βουρκαμένα ἀπλώνω στὸ χαρτί αὐτὲς τὶς ἀράδες, σὰ φιλικὸ μου Μνημόσυνο στὸν τέλειον ἀνθρώπου, στὸν ἀκατάβλητον Κεφαλονῖτη δημοσιογράφου, στὸν ἐξαιρετὸ οἰκογενειάρχου καὶ στὸν ἀλησμόνητον φίλον.

Καὶ μαζί μου πιστεύω πὼς ὅλοι οἱ Κεφαλονῖτες ποῦ γνωρίζανε τὸν Γεράσιμο, στὴ θύμησίν του θὰ νὰ δακρύζουν καὶ τὰ χεῖλη τους θὰ ψιθυρίζουν.

—Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξέχαστε φίλε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Δεκέμβριος 1964

ΣΑΝ ΑΠΟΚΡΙΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΛΕΚΑΤΣΑ

Ὅποια κι' ἂν εἴσαι, ΞΕΝΗ (ἐσὺ) ποῖπλεξες στίχους ὡμορφους — γλυκεροὺς γιὰ τ' ὡμορφὸ μας τὸ Νησί. σὲ μὰς τοὺς ἀποδημητοὺς χαρίζουν οἱ στίχοι σου αὐτοὶ τῆς νοσταλγίας τὸν καῦμό. Καὶ μετὰ χαρὰ ἀμέτρητη μέσ' στὴν καρδίᾳ —καφτὴ, προσμένειμ' ὥρα γιὰ νὰ τὴν ὥρα γιὰ τὸν γυρισμό!.

Σκληρὴ μοῖρα μὰς χώρισε γλυκεῖα Κεφαλονιά μας.

Μετὰ ματωμένα δάκρυα γέμιζε τὴν καρδίᾳ μας.

Μὰ ἦρθε ἡ ὥρα ποῦ ξανά πάλι νὰ ἰδωθούμε τὸ νῆμα νὰ φιλήσουμε καὶ νὰ ἀγκαλιαστούμε!

Καὶ τὸ ἀγκάλιασμα αὐτὸ, νὰ καὶ καὶ σφιχτῶ,

σὰν τὸ ξεγυμνωμένο μαρτύρι ποῦ ὑστερὰ νὰ μὴ μπόρῃ νὰ μὰς χωρίσῃ τάφος!..

M. K.

(Ἀπόδημος)

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΚΙ' ΕΞΥΠΝΟ

ΤΑ ΚΛΟΥΒΙΑ ΑΥΓΑ

Ἀφηγητής μας καὶ φυσικά καὶ ὑπεύθυνος ὁ φίλος δικηγόρος κ. Παναγῆς Λαγγούσης. Ὁ τῶν Μουσῶν ἀποστάτης, γιατί ἂν συνέχιζε τὴν ποίηση ὁ Παναγῆς, θὰ μᾶς χάριζε ἀριστουργήματα.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄπιστος καὶ προδότης τῆς Μούσας μᾶς πρόδωσε τὶς προάλλες καὶ κάποιον ἄλλο ἀπόρρητο.

Στὸν ρέκτη ζαχαροπλάστη μας κ. Σπύρον Γαρμπήν παράγγειλε, ὁ πολιτικὸς μηχανικὸς κ. Γιώργος Μαρτίνης, γιὰ κάποιον φίλο του ποὺ ἐγιορτάζει, νὰ τοῦ φτιάξῃ μιὰ τούρτα.

Πνιγμένος ὅμως ἀπὸ τὴ δουλειὰ ὁ Γαρμπῆς, ἐξ αἰτίας τῶν γιορτάδων, ἔχασε τὸν Μαρτίνη τὴν τούρτα!.. Καὶ μὲ τὸ δίκιο του ὁ δεύτερος, ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται.

Ἄλλ' ὁ Σπύρος εἶναι ἀσίγδας σὲ κάτι τέτοια. Καὶ γιὰ νὰ προλάβῃ τὸ ξέσπασμα τοῦ θυμοῦ τοῦ Μαρτίνη πῆρε ὄρκο, βάνοντας μάρτυρα καὶ τὸν Λαγγούση, πὼς στὴν ἀγορὰ μας δὲν ὑπάρχουν αὐγά.

Ἀλλὰ κι' ὁ Μαρτίνης δὲν εἶναι παιδί νὰ χάφτῃ κάτι τέτοιες παρόλες καὶ καρφώνει τὸν Σπύρο:

—Καὶ γιατί δὲν μᾶς ἔλεγες νὰ σοῦ δώσουμε ἐμεῖς τὰ... αὐγά μας;

Ὁ δὲ πανέξυπνος Σπύρος καταλαβαίνοντας τὴν καμακιά τοῦ Μαρτίνη κι' ἀντικρίζοντας τὰ γκρίζα μαλλιά τῶν ξελιγωμένων ἀπὸ τὰ γέλια Μαρτίνη—Λαγγούση, τοὺς ἀποκρίνεται μὲ χαμόγελο:

Γιατὶ ἐσεῖς κοντεύετε νὰ γεράσετε καί... τ' αὐγά σας θὰ εἶναι... κλούβια!

Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἀκόμα γελοῦνε.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἀπὸ παιδί ὁ Παπανδρεὺς λατρεύει τὴν Παιδεία γι' αὐτὸ καὶ ἰδιαίτερα μοχθεῖ γιὰ τὰ παιδιά!

✱

Ἐρεῖς τ' ἀναγνωρίζουμε γιατί τὸν γνωρίζουμε, πὼς μὲ Παιδεία δωρεάν γιὰ τὰ παιδιά φροντίζει.

✱

Κι' ὅς λένε οἱ... κακογλωσσοὶ ἡγοῦν... ὅτι φαρμακογλωσσὸν πὼς ὅτι κι' ἂν ἐγέρασε πάντα θὰ... παιδιαρίζῃ!

Πολιτικά Κεφαλονίτικα Κάλαντα

Χρόνια πολλὰ λαλίστατε Πρόεδρε Παπαντρέα, ποὺ κι' ἀλαλιές, ἔστω νὰ λές, κάποτε λίγες ἢ πολλές, μᾶς τὶς σερβίρεις ὁμορφα, περίφημα κι' ὠραία! Γιὰ τοῦτο καὶ σοῦ εὐχομαι νὰ φτάσῃς ἑκατό, νάχω μὲ Σένα... θέματα! Γι' αὐτὸ καὶ σ' ἀγαπῶ!

★

Χρόνια πολλὰ Καραμανλῆ, ποῦλεγες ἄρες—μᾶρες καὶ θυμωμένος κούναγες τὶς δυὸ χοντρές φρυδάρες! Καὶ σ' ἔβλεπα καὶ γέλαγα καὶ θαύμαζα πὼς εἶχες ὕφος τρανοῦ δικτάτορα ἢ κάποιου κοσμοκράτορα, καθὼς φτινὰ μᾶς πούλαγες τὶς κατσαρές σου... τρίχες!

★

Χρόνια πολλὰ Σπυρέτο μου, κολέα Μαρκεζίνη, ποὺ σὰ νύμφη... ἀνύμφευτη στὸ ράφι ἔχεις μείνει! Κι' οὔτε λαλεῖς, μήτε μιλεῖς κι' ἔπαφες τὶς δηλώσεις, πὼς μὲ σοφὴ πολιτικὴ καί... μ' ὁμορφιά σου κλασσικὴ, τοὺς Ἕλληνες... τρομάζοντας μποροῦσες νὰ τοὺς σώσῃς!

★

Χρόνια πολλὰ σοφέ—κλεινέ καί... ἀρχηγέ προσωρινέ, προφέσορ Κανελλόπουλε καὶ Θεῖε τ' Ἀνεψιοῦ σου κι' εἶθε μέσα στὸ χρόνιασμα νὰ ξαναδῆς τό... νοῦ σου! Ν' ἀποσυρθῇς, ξεκουρασθῇς, νὰ πᾶς νὰ ἡσυχάσῃς, ποὺ γι' Ἀνεψιοῦ σου σφάλματα, κατάντηρες γιὰ κλάματα κι' ὅπου κοντεύεις φουκαρὰ χωρὶς νὰ φταῖς νά... σκάσῃς!

★

Στὸν Πασαλίδην εὐχομαι, σ' αὐτὴν τὴν πλάνα Φύση, νὰ κἀνῃ πάντα... ὄνειρα πὼς θὰ μᾶς κυβερνήσῃ!... Στὸν Παπαντρέα τὸν υἱόν, τὸν «φάδερ» νὰ προσέχῃ γιὰτ' ὅσο θᾶναι στὴ ζωὴ κι' ὅσο θὲ νάχη τὴν πνοὴ τόσο κι' ὁ «γιὸς» ὑπούργημα... ἀξίως θὰ κατέχῃ!

★

Στοὺς ὑπουργοὺς μας εὐχομαι, μὲς στὸ ἐξήντα πέντε, μὲ τὸ καλὸ νὰ προστεθοῦν κι' ἄλλοι πενήντα πέντε!... Κι' ὅλους νὰ δῶ τοὺς βουλευτὲς νά... ὑπουργοποιοῦνται, Κάτι νὰ κάνουνε κι' αὐτοὶ σὰ δουλευτάδες ζηλευτοί, νὰ μὴ λὲν οἱ κακόγλωσσοι... ὁλόρτοι πὼς κοιμούνται!

★

Εὐχομαι στοὺς Δημάρχους μας καὶ Κοινοτάρχες Τόπου, ἔργα νὰ κάνουνε τρανὰ κι' ἄνευ μεγάλου κόπου! Κι' ἔχοντας ἀπὸ Κράτος μας... μεγάλες ἐνισχύσεις, ἔργα νὰ κάνουνε πολλὰ, εὐπρεπισμένα καὶ καλὰ, ποῦ... χώρος νὰ μὴ βρῖσκεται, ἂν σῶρτῃ νά... οὐρήσῃς! Καὶ μέσα στὰ Ταμεία τοὺς εἰς τὸ ἐξήντα πέντε, νάχουνε περισσεύματα... μῖα τριάντα πέντε!

★

Καὶ τέλος κάνω μποναμά σ' ὅλους τοὺς Σύντοπιτες, τοὺς ξακουστοὺς καὶ θαυμαστοὺς στὴ Γῆ Κεφαλονίτες, μέσα στὸ χρόνο πᾶνχατὰ νὰ μὲς... ξεφορτωθοῦν, προτεῖ... ἐξ ἀποστάσεως καὶ νά... πλευριτωθοῦν! Χρόνια πολλὰ λοιπὸν ἔστω, νὰ συνιστᾶ καὶ ὁ ὅλος, νὰ πάψουν πιά νὰ βλαστημοῦν, ἦτοι συχνὰ νὰ λειτουργοῦν μὲ... κατανυκτικότητῃ κι' ἀγίους καὶ διαδόλους!

ΠΑΝΔΡΕΥΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

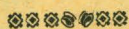

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΜΟΥΣΑΣ ΜΑΣ

Οι περιφημες

Κεφαλονίτικες ρίμνες

“Ασπρη πετρούλα του γιαιλού, μαλαματένια βούλα,
νά σε χαρή ή μάνα σου πού σ’ έχει μοναχούλα!

Σκορδ’ έχω την αγάπη σου, κρεμμύδια τὰ φιλιὰ σου
κι’ ένα δεμάτι ασφαλαχτούς έχω την άγκαλιά σου!

Σήκωσες τὸ φουστάνι σου κι’ είδα τὸ γόνατό σου,
κι’ έγινα γιά τό... κούκκαλο σκυλάκι σου πιστό σου!

Σήκω τὸ φουστανάκι σου καὶ τὸ πουκάμισό σου,
νά δῶ τόν... Ἰορδάνη σου καὶ τόν... Παράδεισό σου!

“Οσες σκρανταρίσανε μοίρα μὴν καρτεροῦνε,
νά δέωνται στὸν ἅγιο καλὴ ψυχὴ νά βροῦνε

“Οσες σαρανταρίσανε τρέχουνε τοῦ ἁγίου
μά,... ἐκεῖνοι δὲν παντρεύονται γιά νάδρουνε... νυμφίους!

Κοντούλα εἶν’ ἡ λεμονιά κι’ ἔχει πυκνὸ τ’ ἀγκάθι,
κοντούλα κι’ ἡ αγάπη μου πού μ’ ἔβαλε στὰ πάθη!

Ἀπὸ μικρὴ μου λέγανε πῶς θάσσουνα δική μου
καὶ σὲ κρυφοκαμάρωνα σὰν τὴ μοσκιά στ’ ἀφτί μου!

Μὲς στὴν καρδιά μου ρίζωσε μία κορφή τοῦ βάτου
καὶ μοῦδωσε λαθωματιῆς καὶ πόνους τοῦ θανάτου!

Βάρα με ἀγαπούλα μου μὲ τοῖ παντοφολές σου,
μὲς τὰ σγουρά σου τὰ μαλλιά καὶ μὲ τ’ ἀφελιές σου!

Τὰ μάτια σ’ εἶδαν ἄγγελο, κάλλιο νάθε τὰ βγάλω
παρὰ ὅπου σ’ ἀγαπήσα κι’ ἔχω καμὸ μεγάλο!

Πυργί, Σάμη καὶ Πύλαρο καὶ στὰ Μαντζαβινάτα,
ἔχουν μὲ παληοτσάρουχα τὰ πατερὰ γιομάτα!

Δειληνάδες, Φαρακλάδες κάνουν τὰ σακκιά βελάδες
κι’ εἶναι πρῶτοι τοῦ καυγάδες καὶ σμπάρουν τοῖ γι-
(ορτάδες

“Ασπρο γαρούφαλο κρατῶ, κόκκινο θὰ τὸ βάψω
κι’ ἂν μοῦ πετύχη στὴ βαφὴ πολλὲς καρδιὲς θὰ κάψω.

“Ο ἥλιος βασιλεύει κι’ ἡ μέρα σῶνεται
κι’ ὁ νοῦς μου ἀπὸ τὰ σένα δὲν συμαζώνεται!

“Ο ἥλιος βασιλεύει κι’ ἡ μέρα χάνεται
μὰ τοῦ παπὰ ἡ κόρη μὲ τίποτα δὲν πιάνεται!

Τὸ χέρι σου τὸ παχουλὸ ἂν τῶχα μαξιλάρι,
δὲν θὰ φοβόμουνα ποτὲ τὸν Χάρο νά μὲ πάρῃ!

Θολώσανε τὰ μάτια μου τὴ θάλασσα νά βλέπω,
τὰ ταχυδρόμο νά ρωτῶ καὶ γράμμα νά μὴν ἔχω!

“Οντες σὲ εἶδα πῶδαλες βέρα καὶ δαχτυλίδι
στὰ σωθικά μου μ’ ἔσκρῳξε καὶ μ’ ἔφερε τὸ φίδι.

“Οντες σὲ εἶδα κι’ ἔβαλες μὲ ἄλλον ἀρραβῶνα
εἶπα χάνω τὴ θάλασσα μαζί μὲ τὴ γοργόνα.

Ἐμέναν’ ἡ αγάπη μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν... Τὴνο
ἄλλ’ εἶναι Φαραγκλόπουλο τζαντζαμινάκι φίνο!

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΑΜΙΜΗΤΟ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ

Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΓΑΡΜΠΗ

“Ο ἀγαπητὸς δικηγόρος καὶ
φίλος κ. Παναγῆς Λαγγούσης
ἔχει ἀναμφισβήτητα ἐπιστημο-
νικά καὶ φωνητικά προσόντα
ὁμιλητῇ.

Ἀλλὰ τελευταῖα τὸ εἶχε πα-
ράκνει!

Μιλοῦσε γιά ἐθνικές, μιλοῦ-
σε γιά τοπικές καὶ σὲ κάθε
γιορτὴ μας ὁ Λαγγούσης, ἔ-
πάζια βέβαια, βρισκότανε ὁ-
μιλητής.

“Ὁμως ὁ φίλος του ζαχαρο-
πλάστης κ. Σπύρος Γαρμπῆς,
εὐκαιρα ζητοῦσε γιά νά δώσῃ
τοῦ Λαγγούσης νά καταλάβῃ,
πῶς τὸ παράκαμε!...

Σὲ κάποια λοιπὸν πρόσφα-
τῇ μας Γιορτῇ, ὁ Λαγγούσης
δῆλωσε:

«Ἄς μιλήσῃ πιὰ καὶ κανέ-
νας ἄλλος!»

Ἀλλὰ καὶ τὸν ἔτρωγε ἡ πε-
ριέργεια νά μάθῃ ποιὸς θὰ ἤ-
τανε ὁ ὁμιλητής.

Καὶ μπαίνοντας βράδῃ στο
ζαχαροπλαστεῖο τοῦ Γαρμπῆ,
ρωτᾶει τοὺς παρευρισκόμε-
νους:

—Δὲν μοῦ λέτε, μήπως μάθα
τε ποιὸς ὠρίσθηκε ὁμιλητής,

Καὶ πρὶν προλάβουν οἱ πε-
λάτες νά τ’ ἀπαντήσουν, ὁ
Σπύρος βρίσκει τὴν εὐκαιρία
καὶ καρφώνει τὸν Παναγῆ.

—Τώρα πού χάσαμε τὸν γι-
ατρό μας τὸν Λιθαδά ἢ ἐσύ
θὰ μιλήσῃς ἢ γιὸς τοῦ Κλον-
τίρη...

Σημ. «Φανού». “Ο γιὸς τοῦ μα
καρίτη τ’ Ἀναγνώστη τοῦ
Κλοντίρη, κάθε βδομάδα κατε-
βαίνει ἀπὸ τὸ χωριὸ του στὴν
κεντρικὴ π.ῶ Ἀργεστολίου μας
πλατεῖα καὶ μᾶς διασκεδάζει
μὲ τοὺς... ὁλοήμερους... πολι-
τικούς καὶ θρησκευτικούς λό-
γους του!).

ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΟΛΟΡΕ
ΠΑΝΤΙΕΡΑ

“Ὅπως ἀλλάξης, φίλτατη
τὴν κάθε μέρα χρώματα,
μένουμε ὅλοι σὰ χαροὶ
καὶ μ’ ἀνοιχτὰ τὰ στόματα!

Καὶ γιὰ νά κάνῃς μάτια
στὰ γηρατειὰ τ’ ἀμόρε,
οἱ «μάγκε» σὲ βαφτίσανε
παντιέρα τρικολόρε!...

Κι’ ὅπως ἀλλάξης χρώματα
στὴ φάση καὶ μαλλί σου,
δὲν θὰ σ’ ἀναγνωρίζουνε,
οὔτε καὶ οἱ... δικοὶ σου!

ΙΑΚΩΒ ΤΡΙΚΟΛΟΡΕ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΡΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΑΜΙΜΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΦΑΡΣΕΣ

ΟΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΕΣ

Είχε έγγειρισμένον στο Νοσοκομείο τ' Αργοστολίου ὁ Βουνάς τὸν ἀνεψιόν του. Τοῦ ὁποῖου καὶ γονεῖς ἀπουσίαζαν! Γι' αὐτὸ κι' ὅλη τὴ νύχτα δὲν ὑπώρσε ἀπὸ τὴν ἀγωνία νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του. Καὶ πέρασε τὴ πιὸ μαρτυρικὴ Γενναριάτικη νύχτα, χωρὶς νὰ τολμᾷ καὶ νὰ ξεπορτίσῃ. Γιατὶ στὰ ψηλώματα ὅπου κάθεται δὲν περνάει κουνοῦπι. Ἐξ ἄλλου ὑποφέρει κι' ἀπὸ τὴν καρδιά του καὶ σκεφτότανε πὼς ἂν ἐξεπόρτιζε γιὰ νὰ πάῃ στὸ Νοσοκομεῖο κι' ἂν ἔπεφτε μισοσιρατὶς, δὲν θὰ βρισκότανε κανένας νὰ τοῦ δώσῃ βοήθεια. Σκεφθῆτε λοιπὸν τὴ ναρά του, μὲλις ἄρχισε νὰ γαράζῃ, ν' ἀκούσῃ θόρυβο αὐτοκινήτου!...

Ὁδῆγος ὅμως τοῦ ὁποῖου ἦταν ὁ πιὸ θεόκουρλος Κεφαλωνίτης. Πετιέται στὸ δρόμο μὲ τὶς πυτζάμες κι' ἀντικρύζει τὸν κουμπάρου τοῦ Γεράσιμου Μενάγια.

—Ντύσου, τοῦ λέει ὁ Μενάγιας κι' ἀμέσως θὰ γυρίσω καὶ θὰ σὲ πάω στὸ Νοσοκομεῖο.

—Γιατὶ ἤμυνα κουμπάρε μου, εἰς τὴ Σάμη, πήρα τοὺς ἐπιβάτες ποὺ βλέπεις ἀπὸ τὸ καράβι καὶ τοὺς πάω στὸ τέρμα τοῦ Ἑργατικοῦ συνοικισμού.

Ὁ δὲ ἄτυχος ὁ Βουνάς ποὺ τοῦ ἔτυνε νὰ σκοντάψῃ στὸν σατανὰ τὸν Μενάγια, πετώντας ἀπὸ τὴ χαρά του, ντύθηκε στολισθῆκε, ταμπάρωθηκε, κασκολώθηκε καὶ τὸν περίμενε σὰ γαμπρό.

**

Πραγματικὰ ὁ Μενάγιας, πῆγε στὸν προορισμὸ του τοὺς ἐπιβάτες του, ἀλλὰ γυρίζοντας βόηκε στὸ δρόμο δυὸ μοδιστράκια. Κι' ἀμέσως τοῦ σκορπίσθηκε νὰ σκορπίσῃ τὴ φάρσα του.

Σταμάτησε, ἔμπασε στὸ πιὸ καλὸν τῶν αὐτοκινήτων ποὺ τὰ μοδιστράκια καὶ τὰ δασκάλεψαν.

—Πᾶω νὰ πάω ἀπὸ τὸ σπίτι του τὸν κ. Βουνά. Ἐσεῖς ὅπως εἰσάτε γιὰ τὸ κομμὸ μὲ τὰ μαντήλια ἀνκουλωμένες προσέχετε τὰ καράβια καὶ οὐκ ἀνκουλῶτε τὰ καράβια καὶ οὐκ ἀνκουλῶτε τὰ καράβια. Κι' ὅτι θὰ τοῦ πᾶ, κι' ὅτι εἰς τὰς λέει, ποσέντε νὰ μὴ βγάτε λέει. Κι' ἐγὼνισσας, θὰ ἐραθῆτε στὸ φινάλε ἀπὸ τὰ γέλια.

Τὰ δὲ φουκαριάρικα τὰ μοδιστράκια, ποὺ βρίκανε ζεστασιὰ κι' αὐτοκίνητο μὲς στὰ χαράματα καὶ στὸ Γενναριάτικο κοῦο, δοξάζοντας τὸν Θεό, τοῦ ὑποσχεθῆκανε νὰ βάλουνε τάπες στὰ στοματάκια τους.

Ὁ δὲ Βουνάς, ποὺ μάλιστα κόντηνε τώρα κι' ἡ ὄρασή του, μπαίνοντας πλάι στὸν Μενάγια δὲν ἀντελήφθηκε τὰ μοδιστράκια καὶ παρακάλεσε.

—Ὅλοταχὺς κουμπάρε μου γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο νὰ δῶ πὼς πέρασε ὁ ἀνεψιός μου.

Κι' ἐδῶ, φίλοι μας, ἀρχίζει ἡ φάρσα.

—Μωρὲ τὸ παιδί κουμπάρε θὰ τὸ βροῦμε καλὰ. Τὸν βεβαίωσε ὁ Μενάγιας. Πῆς μου ὅμως ἐμὲ τί θὰ γίνω;

—Τί σοῦ συμβαίνει Γεράσιμε;

—Νά! Μὲ τὸ «Αἰγαῖο» τοῦ Τυπάλδου βγήκανε στὴ Σάμη ἐταῦτες καὶ δυὸ Γαλλιδούλες τουρίστριες, ποὺ βλέπεις στὸ πίσω κάθισμα. Κι' οἷτε τί θέλουνε, οὔτε ποῦ θέλουνε νὰ τίς πάω μοῦ λένε, οὔτε μιλοῦνε παρὰ ὅλο γελᾶνε!...

Ὁ δὲ Βουνάς γυρίζοντας κι' ἀντικρύζοντας τὰ δυὸ παιδικὰ κεφαλάκια κι' ἀκούγοντας τὰ κρυσταλλένια τους γέλια, ἀλησμόνησε τὴν ἀγωνία καὶ τὸν ἀνεψιό του. Τοῦ ἐῴπησαν κάποια περασμένα μεγαλεῖα ποὺ διανθίστηκαν μὲ τὴ Γαλλικὴ γοητεία καὶ φινέτσα στὸν ἔρωτα.

Ἐπιστράτεψε λοιπὸν ὅλα τὰ Γαλλικά του κι' ἀρχισε τὸ ψάρεμα ὁ ἀθεόφοβος, ἐνῶ οἱ... Γαλλιδούλες ὅλο καὶ πιὸ περισσότερο κακαρίζανε, μ' ἀκούμπιανιέντο τὰ νοντρόγελὰ τοῦ Μενάγια. Οἱ δὲ... Γαλλιδούλες τοῦ Βουνά συνεχίστηκαν μὲντοι τὴ λεωφόρο Βεργωτῆ ὅπου ὁ Μενάγιας σταμάτησε κι' ἄναψε τὴ φῶς τ' αὐτοκινήτου. Στὸ φῶς τοῦ ὁποῖου ἀναγνώρισε τὰ δυὸ μοδιστράκια κι' εἶδε τὰ ὄνειαρά του γιὰ τὶς Γαλλιδούλες νὰ γκερμίζονται καὶ πῶς ναμπάρει τὴ φάρσα ποὺ τὸ σκάρωσε ὁ Μενάγιας.

Ἐλεγε ὅπως ὁ φωνὸς ὅτι μὲνός ἐκεῖ θὰ τελειῶνε τὸ ὁστειό. Χωρὶς νὰ ἔξω καὶ τὴ τοῦ ἔμελλε. Γιατὶ ὁ Μενάγιας ἔβγαλε ἀμέσως «Δελτίον Εἰδήσεων» σὲ ὅλη τὴ Πλατείας μας τῆς... σωφραντῆς!

Κι' ἀπὸ τὴν ἐπομένη καὶ ἐ-

πὶ μῆνες δὲν τολμοῦσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν κεντρικὴ τοῦ Αργοστολίου μας Πλατεία. Γιατὶ κάποιος σωφὸρ θὰ βρισκότανε πάντοτε νὰ τὸν παρακάλεσῃ:

—Θὰ μοῦ κάνετε τὴ χάρι κ. Βουνά, νὰ μοῦ κάμετε τὸν διερμηνέα, ἂν μοῦ τυχόνε κι' ἐμένα Γαλλίδες τουρίστριες;

—Ἄλλ' ὁ παμπόνηρος ὁ Βουνάς ἀντὶ νὰ θυμῶν καὶ νὰ κορώνῃ, προτιμοῦσε σ' ὅλους μὲ γαμόνλο ν' ἀπαντᾷ:

—Πολὺ εὐχαρίστως μωρὲς παιδιά!...

Ἔτσι τὰ κατάφερε καὶ τὸ πάθημά του ξεχάσθηκε, ἀλλοιῶτα ἀκόμα θὰ τοῦ φωνάζανε οἱ σωφερῆδες γιὰ τὴ Γαλλίδες τουρίστριες!...

Ἐκτός κι' ἂν ἐσεῖς διαβάζοντας τὸ παρὸν μας πρόκειται νὰ τὸν ξεναρχίσετε τὴν καζούρα. Ἀλλὰ προκαταβολικὰ σὰς λέμε ὅτι περιττεύει, γιὰτὶ ὁ Βουνάς ὡς γνωστὸν φοφάει γιὰ ντόρο!

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ... ΠΑΙΖΕΙ

Ἡ σκηνὴ στὸ πολιτισμένον τουριστικὸν περίπτερον τῶν Κουρκουμελάτων. Τοῦ κοσμοπολιτικοῦ χωριῶ τῆς Κεφαλωνίας, ποὺ μὲς χάρισε ἡ Βεωγατέλκη ὠραιόψυχια.

Τὰ δὲ... παιδιά ποῦ... παίζει, δυὸ καλὰκαρδοὶ κι' ἀγαπητοὶ φίλοι, ποὺ αἰσίως ζυγώνουνε στὰ ἐβδόμηνα χρονῶνα τους.

Δυὸ ἀρχοντάνθρωποι, ἀλλὰ καὶ μάστοροι τῆς φάρσας! Κι' ἄς τοὺς ὀνομάσουμε Ἀνδρέα Μουσούρη καὶ Σπύρο Μονόπλη.

Στὸ δὲ τραπεζάκι τοὺς εἶνε τὴν ἀτυχία νὰ ξεπέσει μιὰ κυρία ἀξιοσέβαστη, ἀλλὰ μὲ πολυβόλο τὴ γλώσσα της.

Καὶ γιὰ νὰ τὴν ξεφορτωθοῦνε, ὁ σιδὸς Ἀντρέας καὶ ὁ Σπύρας, δώσανε σήματα... φάρσε μὲ τὰ ματάκια τους.

Ἀρχίζοντε λοιπὸν νὰ λογοφέρουνε, ν' ἀγριεύουνε, νὰ βρίζονται κι' ὁ Ἀντρέας ἀρπάχει τὴν καρέκλα γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὸν Σπύρο.

Ὁ δὲ Σπύρος, σ' ἄμυνα βέβαια εὐρισκόμενος, τραβᾷ τὸ Ἀγιοβασιλίτικο ψευτοπίστελο ἀπὸ τὴν κολόσση καὶ μετράει ἔξη πιστολὲς στὸν Ἀντρέα, ποὺ πέφτει κουγκρίζοντας.

—Ἄτιμε μ' ἔφαες!... ὅλα μὰ τὴν κυρία, γὰρ ἄρθηκε δρόμος γιὰ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν λιποθυμία της. Κι' ἔκτοτε βλέποντας τὰ... παιδιά νὰ παίξῃ σταυροκοπιέτια καὶ φτύνει στὸν κόρφο της!

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΧΗ
ΕΙΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΑΣ

κ. Π. Κокίλην 'Αλικίππα 'Αμερικής. Σ' απάντησα και σου εξήγησα. Καν. Λιούλα Κοντογ. 'Αθήνας. 'Εσημείωσα τη νέα σου σύσταση. κ. Ν. Λαζορί. 'Ατμόπλοιοι «ΚΡΗΤΗ». Σ' ευχαριστώ για τὸ δωδεκάστιχο:

Βουνά μου με συγχωρήσ
που τόσο χρόνο τώρα
διαβάζω τζάμπα τὸν «Φανὸ»
που στέλνεις ἀφ' τῆ γῶρα!
Γι' αὐτὸ σου στέλνω σήμερα
δραχμὲς πενήντα ὅλες.
μὰ δὲ σὲ φτάνουν φουκαρά
μὴτε νὰ βάλῃς σόλες!
Καὶ μιά και γέρασες Βουνά,
τρώγε κανὰ μπιφτέκι
γιά νὰ μπορῇ κι'... ἡ πέννα
(σου

στὰ ὄρθια νὰ στέκη.

'Αλλ' εἶμαι κι' ὑποχρεωμέ-
νος νὰ σοὺ ζητήσω νὰ μοὺ ἐ-
ξηγήσης καὶ τ' ἀνεξηγήτα:

Μὰ πῶς ὁλόρητ νὰ σταθῇ
ἡ γερικὴ μου πέννα,
ὄντες συνδρομητάδες μου
ἔχω... ὥσαν κι' ἐσένα;

Καὶ πῶς μοὺ λές, παμφίλτα-
(τε,

μπιφτέκια νὰ χορτάσω
ὄντες σωστή σου συνδριμῇ
δὲν μπόρεσα νὰ πιάσω;

Πάντως ἐσὲ σ' ευχαριστῶ
κι' ἄς μοῖστέιλες λιγώτερα
γιατ' ἔχω κι' ἄλλους φίλους
(μου

που δὲν στέλνουν... ὁλότελα

κ. Διον. 'Αλιπρ. φλώρινα.
Πολλὰ πρόσφερες στὸν ἥπο
μας. 'Υπομνήτ' στὴ παραζάλη
γινήκανε πολλὰ σφάλματα, πού
στὰ σίγουρα θὰ ἐπανορθωθοῦν.

κ. Δημ. Βιλάνδ. 'Αθήνας. 'Ε
πραξα ἀπλούστατα τὸ θλιβε-
ρόν μου καθήκον ἐκδηλώνων-
τας τὸν θαυμασμόν μου καὶ σε-
βασμό μου στὸν Δάσκαλό μου
κι' ἀξέχαστό σου πατέρα.

ΑΝΩΝΥΜΟΓΡΑΦΟΥΣ 'Αθη-
νῶν καὶ ἐνταῦθα. Γιὰ μιὰν ἀ-
κόμη φορά δηλώνω πῶς τ' ἀ-
νόμιμα γράμματα, ἂν ἔχουν
φιλό γαρτὶ τὰ μεταχειρίζομαι..
στ' ἀμελέητο! 'Αν ὅσα λοι-
πὸν μοὺ καταγγέλλετε εἶναι
ἀλήθειες, βάλτε ἀντρίκια τὶς
ὑπογραφὰς σας καὶ προτείνε-
τέ μου καὶ μάρτυρες. Καὶ τό-
τε θὰ δῇτε τὴν... «παλληνα-
ριά» τοῦ «Φανὸ». Μὴ ξεχνά-
τε πῶς... ἐσιγύρισε ἕνα διευθυ-
τὴ Τραπεζίης κι' ἔκανε 'Εφορᾶ.
Καὶ γιτωπεὶ παλληκαρία καὶ
θε στραβὸ κι' ἀνάποδο, ὅσο
ψηλά κι' ἂν στέκωνται οἱ... ἀ-
τακτοῦντες.

ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑΝ ἐνταῦ-
θα. Τὰ τρία πρῶτα τετράστι-
χα περιττεύανε. Γράφε λιγώ-
τερα καὶ πιὸ ζουμερά. Τὸ τέ-
ταρτο τὰ λέει ὅλα καὶ στὸ
δημοσιεύω ἐδῶ:

... Μία προχτὲς γιὰ σένανο
ἔλεγε: «Ὁ καυμένος!
Τί κρίμα νάναι ὁ Βουνάς
τώρα... ἀφωπλισμένος!»

Καὶ σὲ παρακαλῶ «Κουτσομ-
πόλα» νὰ διαβεβαιώσης τὴ
κουτσομπολεύσασα φίλη σου.
ὅτι:

Γιὰ νὰ πεισθῇ, ἔστω μπορεῖ
νὰ παίξουμε στ' ἀστεῖα,
νὰ δῇ ἂν τὸ τουφέκι μου
παθαῖν... ἀφλογιστία.

κ. Γεώργιον Βήχων Γεν.
Γραμματέα 'Αθλητισμοῦ —
'Αθήνας. 'Εσημείωσα τὴ νέα
σας διεύθυνση.

κ. 'Αγγελον Κοσμάκην 'Α-
θῆνας. Εἶνα ὑποχρέωση νὰ σὰς
τιμῶσω, ἀφοῦ κι' ἐσεῖς με τι-
μάτε, γωρὶς μάλιστα νάσαστε
συντοπίτης ἢ κι' ἔστω γνωστός
μου.

κ. Γαβριήλ Μουστάκην. Γεν.
Πράξενον 'Ελλάδος Χιλῆν. Εὐ-
χαριστῶ καὶ δημοσιεύω τὰ εὐ-
γενικά σας λόγια, μήπως κι'
ἄλλοι φίλοι σὰς μιμηθοῦνε.

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ 'Α-
θῆνας. Μὲ χαρά μου ἔπειτα ἀ-
πὸ δύο περίπου χρόνια ξανα-
παίρνω τὸ καλλιγραφικὸ σου
πεῖραγμα:

Τρέμα γιὰ σέ, γέρο Βουνά,
ὅταν φιλῆς κοπέλλες
μὴ τύχη καὶ σοὺ πέσουνε
φτωγὲ μου κι'... οἱ μασέλες!

Καὶ μὰ τὴ Παναγία τὴ Δρα
πανιώτισσα ἀγαπητὴ μου, σὲ
βεβαιώνω ὅτι:

'Αν δοκιμάσης φίλτατη
τοῦ στόματός μου πόρτες
θὰ δῇς πῶς κι' οἱ μασέλες
μου στέκονται... ὁλόρτες!

κ. Σπυρ. 'Αλεξάνδρ. Λεύκα
— Πειραιᾶ. 'Η... προσταγὴ
σου ἐκτελέσθηκε. Τὸ παράδω-
σα στὸν δικηγόρο κ. Π. Γερά-
κην.

Καν 'Ελένην Χαταφάνδρ. Μο
σχάτο. «Φανὸ» σοὺ ταχυδρόμη-
σα ἀπὸ τὸν ἀρ. 4. Τὰ τρία
πρῶτα τεύχη ἔχουν ἐξαντληθῇ.

Ν. Δ. Μ. Αὐστράλιαν. Ὁ
μοντέρνος μουσικοσυνθέτης κ.
Μίκηρ Θεοδωράκης δὲν εἶναι
Κεφαλονίτης. Ὁ πατέρας τοῦ
ὑπηρέτησε ἐδῶ ὡς διευθυντὴ
Νομαρχίας μας, γι' αὐτὸ καὶ
τὸν θυμάσαι παιδιὰ στ' Ἀργο-
στόλι.

«Νινέταν» Δ. Γερμανίαν.

Σ' ευχαριστῶ γιὰ τὸ τριαντὰ
στιχο δούλειά σου, πού κατα-
λῆγει:

... Θὰ σ' ἀγαπῶ λιηπὸν,
(Βουνά,

μὲ λύσσα καὶ μὲ πάθος
θὰ σὲ λατρεύω καὶ μακρὰν
χωρὶς νὰ κάνω λάθος!

Καὶ σὲ βεβαιώνω ἀγαπητὴ
Νινέτα ὅτι κι' ἐγὼ γιὰ σένα-
νε τὰ ἴδια νοιώθω καὶ πῶς:

Τόσο πολὺ μὲ τρέλλανε
ὁ... μακρινός σου 'Ερως,
πού διαρκῶς σὲ σκέφτομαι
σὰ βρίσκομαι στὸ μέρος.

Μίμην Σκούρη. 'Αθήνας.
Σκανδαλίζομαι καὶ παραθέτω
μιά περιεκτικὴ τῆς ἐπιστολῆς
σου:

«Θαυμάζω ὅμως τὸ μνημο-
νικὸ σοῦ! Πού θυμάσαι πῶς
τὸ λέγε τὸ ἐνδυμα πού φοροῦν
οἱ γυναῖκες! Δὲν πιστεύω ὅ-
μως νὰ θυμάσαι τὶ κρύβουν
μέσα σὲ δαῦτό!...

Καὶ σ' ἀπαντῶ μὲ δυὸ πει-
στικὰ μου τετράστιχα:

'Εὰν αὐτὰ βρῇ Μίμη μου
ἐγὼ δὲν τὰ θυμάμαι,
κι' ἐσένανε κουγιάμπαλο
μὲ πόνο σὲ λυπᾶμαι!

Γιατὶ μῆτε στὸν ὕπνο σου
φτωγὲ μου δὲν τὰ γεύεσαι
ἀφοῦ τὰ νρόνια πέρασαν
καὶ πιά δὲν... ὄνειρεύεσαι!

Σὲ ὅσους μὰς ἔγραψαν καὶ
μὰς ζήτησαν τὰ δύο πρῶτα
τεύχη τοῦ ἐπανεκδοθέντος «Φα-
νοῦ» στέλνομε τὶς ευχαρι-
στίες μας. 'Αλλὰ δυστυχῶς ἐ-
ξαντλήθηκαν γιὰτὶ μὰς τύπω-
σαν 200 τεύχη λιγώτερα. 'Ο-
σο γιὰ τὰ 3 βιβλία μας. ἔ-
χουν ἐξαντληθῇ πρὸ πολλοῦ.

Στοὺς ὑπολοίπους φίλους
μας θ' ἀπαντήσουμε στὸ ἐπό-
μενο τεῦχος γιὰ νὰ μὴ κάνου-
με καὶ κατάχρηση χώρου.

Σ' ὅλους σὰς εἶχομαι καλὰ
Χριστούγεννα καὶ χαρούμενο τὸ
1965. Καὶ σὰς ευχαριστῶ πού
μὲ τ' ἄδωα σας πειράγματα
ναῖζετε στὸ «Φανὸ» μὰς τὴ
πιὸ ρουφηγτὴ του σελίδα. Γιατ'
εἶναι πιά γνωστὸν πῶς ὅλοι οἱ
φίλοι πρωτοδιαβάζουνε τοῦ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ τὸ γλέντι.

Ὁ ἀρτισταντάκης
ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ τὴ πρόθεση
νὰ προσβάλουμε κανέναν
ἐπὶ τὸν «Φανὸ»
τζάμπα.

Γι' αὐτὸ ἀκόμα καὶ οἱ στε-
νοὶ συγγενεῖς, πρέπει νὰ μὰς
ἐμβάσουνε τὶς συνδρομές τους.

ΕΝΑ ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΣΕ ΚΑΘΕ «ΦΑΝΟ» ΜΑΣ

Γιατί στην Κεφαλονιά δεν υπάρχουν Έβραίοι

Και με ραντάρ ακόμα αν έρευνήσετε σ' ολόκληρη την Κεφαλονιά, δεν πρόκειται να ανακαλύψετε, ούτε... ίχνος Έβραίου! Γεγονός για το οποίο υπάρχουν πολλές εξηγήσεις και εκδοχές, μερικές των οποίων και σεις σ' ακούσετε ή θα διαβάσετε. Γι' αυτό και περιττεύει να σας τις επαναλάβουμε, αλλά θα σας χαρίσουμε τη πιο πικάντικη και τη πιο πιστευτή. Την οποία μας αφηγήθηκε ένας φίλος μας, που προτιμάει να μείνει ανώνυμος.

Είχε, λέει, έλθει στην Κεφαλονιά ο Έβραϊός Μωϋσής με το γαϊδουράκι του και τις «πραμάτιες» του. Και μαθαίνοντας πως άλλος πραγματευτής πριν από αυτόν δεν είχε περάσει, άρχισε να τρίβει τα χέρια του για τις χρυσές δουλειές που θα έκανε. Όταν δέ άκουσε πως η Κεφαλονιά έχει τόσα νωροά, όσες και ο χρόνος ημέρες, πίστεψε πως θα βησαύριζε. Γι' αυτό κι' έγγραψε να του φορτώσουν ένα κακιό ύφασμα και φιλικά, για να γυροβολήση ολόκληρο το νησί, μοσχοπουλώντας τα είδη του. Όμως, σαν Έβραϊός παμπόνηρος, πρωτοσκέφτηκε την κλεψιά.

—Θέλεις όπως θα μετράω το ύφασμα να με κλέψουν;

—Θέλεις όπως θα παίρνω χρήματα και θα δίνω τα ρέστα να μου αρπάξουν από το γαϊδουράκι μου κανένα κομμάτι;

—Θέλεις όπως θα πέφτω κάπου να ξεκουράζομαι, να μου κλέψουν και το γαϊδουράκι μου και τιςπραμάτιες;

Και για να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο της κλεψιάς, πολύ λογικά, σκέφτηκε να προσλάβη κι' ένα βοηθό, για να έχη κοντά του κι' άλλα δύο ολόνοιχτα μάτια, να βλέπουν και να προσέχουν.

Όμως, αν έπαιρνε κανένα μεγαλον, θα έπρεπε να του πληρώνε μερικάματα και πού έφερε μπάλα μάλιστα κι' αν θα τον έβλεπε.

Για τούτο κι' αναζήτησε, ένα πιτσιρικό, των οποίων και πέτυχε όπως τον ήθελε.

Χαριτόπαιδο, φτωχόπαιδο με γράμματα μονάχα του Δημοτικού και με δυο κατασφαυρά και πανέξυπα μάτια. Ο δέ

πατέρας του πιτσιρικού, έχοντας άλλα δώδεκα στόματα για να χορτάση, του παραχώρησε τον Γεράσιμο, χωρίς τίποτα.

—Δίνε του μόνο να τρώη, σίδη Μωϋσή μου, κι' αν θέλεις φτιάσε του παπούτσια και ρούχα!

Φόρτωσε λοιπόν ο Μωϋσής στο γαϊδουράκι του τιςπραμάτιες και ξεκίνησε με τον δωδεκάχρονο Γεράσιμο για τη πρώτη του τζίρα.

Ήθελε όμως να δοκιμάση και το μυαλό του μικρού βοηθού του. Γι' αυτό και φτάνοντας στο πρώτο χωριό, λέει το πιτσιρικό:

—Πάρε έλτούτη τη δραχμή και πήγαινε ν' αγοράσης κάτι για να φάμε κι' οί ΤΡΕΙΣ μας.

Και του εξήγησε:

—Εγώ, έσύ κι' ο φουκαριάρης ο γαϊδάρης.

Άλλ' εκεί που περίμενε ότι ο Γεράσιμος θα τον πλάκωνε στις ερωτήσεις κι' έσως θα του εξέφραζε την άπορία, τι να φώναζε μ' ένα φράγκο για δυο ανθρώπους κι' ένα γαϊδούρι, ο μικρός άρπαξε τη δραχμή και τράβηξε σιγασφυρίζοντας και χοροπηδώντας για τα μαγαζιά του χωριού.

Ο δέ Μωϋσής έμεινε με την αγωνία και τη περιέργεια να δει τι διάολο θ' αγοράζε και θα του έφερνε μ' ένα φράγκο ο πιτσιρικός. Άλλ' ούτε πέντε λεπτά δεν περάσανε πού είδε το Κεφαλονιτόπουλο να καταφάνη μ' ένα καρπούζι. Στη θέα του οποίου ο Έβραϊός στάθηκε με το στόμα ολόανοιχτο.

—Μωρέ καρπούζι σου είπα να πάς ν' αγοράσης ή φαγητό;

—Ό,τι με πρόσταξες, άφεντικώ, έκαμα.

—Δηλαδή;

—Μου είπες ν' αγοράσω κάτι να φάμε κι' οί τρεις μας.

—Και καρπούζι βρήκες να πάρης, καταφάνη;

—Ναι, γιατί το μέσα θα το φάμε εγώ κι' έσύ και τις φλουδες ο γαϊδάρης!...

Κι' ενώ ο Μωϋσής άκουγε βουβάζοντας του Κεφαλονιτικού παιδικού νου τη σπριτσάνη ο πιτσιρικός του πρόσθεσε:

—Μάλιστα, αφέντη μου! μα μας μένουνε και οί σπόροι, να τους τρώμε δρόμο - δρόμο για πασσατέμπο και να περ-

νάη κι' ή ώρα μας!...

***

—Για σκέψου, διαλογόσθηκε, πού ήλθα ο φτωχός να μοσχοπουλήσω μάλιστα, όπως νέμιζα, τιςπραμάτιες μου!... Άφού έτούτος ο Κεφαλονιτικός μπόμπιρας έχει τέτοιο ξουραφιό μυαλό, πιάνω μπάλα στους Κεφαλονίτες, εγώ με την Έβραϊκή πονηριά μου;

Το δέ δείγμα τουπυ της Κεφαλονιτικής εξυπνάδας, όχι μονάχα τον ανάγκασε να διακόψη τη περιδεία του, να γυρση στ' Αργοστόλι, να μπη στο καράβι που είχε καταπλεύσει γεμάτο έμπόρευμα και να σαλπάρη για τον άγυρίστο!

Άλλα και γυρίζοντας στην Αθήνα τύπωσε σε χιλιάδες αντίτυπα ένα «άβιζο». Δηλαδή μια γνωστοποίηση προς όλη την Έβραϊκή ράτσα. Περιγράφοντας το δωδεκάχρονο Κεφαλονιτόπουλο, την εξαγρύωση του μονόφραγκου σε καρπούζι και τονίζοντας ιδιαίτερα το πως θα μας μένουνε και οί σπόροι «να τους τρώμε δρόμο - δρόμο για πασσατέμπο!». Το δέ «άβιζο» του Έβραίου προς τους Έβραίους, κατάληξε:

«Από όλα τούτα καταλαβαίνετε, άδελφοί μου, πως οί Κεφαλονίτες είναι πιο Έβραίοι κι' από έμάς τους Έβραίους. Όποτε ή φυλή μας δεν ένει θέση στο νησί της Κεφαλονιάς ούτε μπορεί να τα βγάλη πέρα μ' αυτή του διαόλου τη ράτσα. Κι' αφού ένας πιτσιρικός μου έδωσε μαθήματα έξυπνάδας, αν έχουμε μυαλό, πιάβρι Έβραίου δεν πρέπει να ξαναπατήση σ' αυτό το νησί!»

Κι' από τότε Έβραϊες δεν ξαναπαίρασε από τον τόπο μας.

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ όλων των έφημερίδων και περιδικών είναι υποχρεωτικά προκαταβολικά. Γι' αυτό κι' έσεις έμβασα... έμμεση τη συνδρομή σας. Γι' αίσιας δέ στον «Φάνο» μας που βγαίνει... μπροστά... και... έμμεση τη συνδρομή γραμμάτια, αλλοιωτικά κινδυνεύει να ξανασβύση.

Η ΚΩΒΑΛΙΑ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ' ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ

Ἀρχιμηνιά κι' Ἀρχιχρονιά κι' ὁ Χρόνος ὑποῦ μπαίνει,
σ' ὅλους Ὑγεία καὶ Λεφτά ὀλόχρονα νὰ φέρη!
Καὶ νὰ κυλάη μὲ Χαράς εὐτυχισμένες ὥρες,
νὰ ῥοῦν γαμπρούς τοῦ τόπου μας τόσες γεροντοκόρες,
νὰ ἀποκτήσουνε παιδιὰ ὅσες ποθοῦν κυράδες
καὶ τὰ θεριά νὰ μερῶθουν,
ἤτοι θερμὰ ν' ἀγαπηθοῦν,
τῆς Ζούγκλας Τίγρεις κι' Ὑαίνες... οἱ νυφοπεθεράδες!

***

Στοὺς Δεσποτάδες εὐχομαι θερμὰ πᾶν ποθητὸν
καὶ Ποίμνιων μεγάλωμα μὲ τὸ «μεταθετόν»!
Σ' ὅσους ποπάδες κάνουνε γιὰ κένανε... δεήσεις,
νὰ τοὺς τυχαῖνον τακτικά,
βαφτιστικά, θανατικά,
ἢ γάμοι καὶ μνημόσυνα κι' ἄς λείπουν οἱ αὐξήσεις!...

***

Στοὺς τριακόσιους ἐκλεκτοὺς Λαοῦ τοὺς βουλευτάδες,
ποὺ δὲ μιλοῦνε ψέματα κι' εἶναι καὶ δουλευτάδες!...
Καὶ γιὰ συμφέροντα Λαοῦ γίνονται καὶ κομμάτια,
ἂν εἶχα θεὸ νὰ χάριζα σ' ὅλους χρυσᾶ... κρεβάτια.
Γιὰ νὰ κοιμούνται στὴ Βουλὴ κι' ὅλοι νὰ... ὀνερῶνται,
τῶν ὑπουργῶν τὶς πάσες
τὶς ξάπλες καὶ τὶς μᾶσες,
ποὺ γιὰ δικό μας τὸ καλὸ κι' αὐτοὶ ποθοῦν κι' ὀρέγονται!

***

Σ' ἐμπόρους μὲ Γραμμάτια νὰ μὴν ἔχουν μπλεξίματα,
οὔτε καὶ μὲ τὶς Τράπεζες, ὥσάν κι' ἐμὲ... τραθήγματα.
Στοὺς γαλατάδες τὸ νερὸ νὰ κάνουν γαλατάκι
καὶ μὲ... εὐχὰς καὶ ὥσανα!
ὅπως στὸ Γάμο ἐν Κανά
κι' οἱ δόλιοι ταβερνιάρηδες κρασάκι τὸ νεράκι!...

***

Σ' ὅλους τοὺς φίλους εὐχομαι καὶ κάνω προσευχή,
μέσα στὸ Χρόνο νὰ τοὺς δώ... ὅλους μὲ Γιώτα Χί!
Χωρὶς δὲ κι' αὐτοκίνητο κανέναν νὰ μὴ μείνῃ
καὶ σὲ Ἀργοστόλι μοναχὸς
νὰ μείνῃ γὰρ πάντα φτωχὸς
κι' ὅταν πιαστοῦν τὰ πόδια μου νὰ πάρω... ἓνα πατίνι!

***

Καὶ σ' ΟΛΟΥΣ τέλος εὐχομαι θερμὰ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
Κι' ὅλο τὸ Χρόνο νάχουνε τοῦ Κόσμου τὰ καλὰ.
Μὲ σταθερὴ τῇ... πίεση, χωρὶς νὰ τὸ ἀνεβαίνει,
οὔτε σὰ μὲ τὸν φουκαρὰ,
ὁποῦ κι' αὐτῇ τῇ χαρᾷ
τὴν ἔχασα κι' ὀλόχρονα μοῦ ἐρίσκεται!... πεσμένη!...

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

ΔΥΟ ΘΕΙΟΙ ΠΟΥ ΜΑΛΩΝΑΝΕ ΓΙΑ ΞΕΝΟΝ ΑΧΕΡΩΝΑ

Πιέννα, κάποιε Παρασκευὴ
τὶς προάλλες στὸ Τριμελὲς τοῦ
Ἀργοστολίου. Φίσκα ἀπὸ κό-
σμο ἢ αἰθουσα τοῦ δικαστη-
ρίου κι' ὅλοι γλεντήσαμε μὲ
τοὺς θεῖους πρὶν ἀλληλομνηυθῇ
κανε γιὰ τὸ σανὸ καὶ τὸν ἀχε-

ρῶνα τοῦ ἀνεψιοῦ τους.

Διότι στὸν Σπύρο ἀνέκην
κι' ὁ ἀχερῶνας καὶ ὁ σανὸς.
Οἱ δυὸ θεῖοι τοῦ εἶχαν τὰ τῶν
τανά τους κι' ἀνεψιὸ τους
τὸν Σπύρο. Οἱ δὲ μπαρμπά-
δες τοῦ Σπύρου, χωριστὰ πα-

ρακάλεσαν τὸν ἀνεψιὸ τους,
νὰ παίρουνε ἀπὸ τὸ σταῦλο
τοῦ γιὰ τὰ ζωντανά τους λί-
γο σανὸ.

Ὁ δὲ καλόκαρδος Σπύρος
ἀπάντησε πρόθυμα στὸν κάθε
μπάρμπα τοῦ.

—Ὅσο σανὸ χρειάζεσαι κι'
ὅταν θέλῃς τράβα νὰ παίρῃς
ἀπὸ τὸ σταῦλο μου.

Ἔτσι κι' εἰς δυὸ μπαρμπά-
δες τοῦ Σπύρου κι' ὁ Μπαλῆς
κι' ὁ Ντιντῆς, πήρανε στὸ σα-
νὸ καὶ στὸ σταῦλο τοῦ ἀνεψι-
οῦ τους κυριαρχικά... δικαίωμα-
τα! Κι' ἀφοῦ ὁ Ντιντῆς... ἐκλε-
φε τὸν σανὸ τοῦ Μπαλῆ, κι'
ὁ Μπαλῆς τὸν σανὸ τοῦ Ντιν-
τῆ, καλῇ τους ὥρα ποῦ κι'
ἐμᾶς διασκεδάσανε κι' εἰς δική
γόροι τους βγάλανε τὸ μερο-
κάματο.

Ἐκεῖνος ποὺ βασανίσθηκε
κάπως νὰ ξεδιαλύνῃ τὴ μυστή-
ρια τοῦτῃ ὑπόθεσιν ἦταν ὁ πρό-
εδρος. Ἀλλὰ κι' αὐτὸς στὸ φι-
νάλε ἱκανοποιήθηκε κι' ἀναγ-
κίσθηκε νὰ διακόψῃ γιὰ νὰ
μπορέσῃ νὰ γελᾷ μὲ τὴ ψυ-
χὴ του, ἀφοῦ βέβαια ἀθῶως
καὶ τοὺς δυὸ... κλέφτες!

Μὲ βάση τὴν κατάθεσιν τοῦ
ἀνεψιοῦ:

—Πές μας ἐσὺ Σπύρο τί-
νες εἶναι ὁ σταῦλος μὲ τὸ σα-
νὸ;

—Δικός μου κ. πρόεδρε.

—Ὡστε δὲν ἀνῆκει στοὺς
δυὸ ἀλληλομνηυθέντας;

—Ὅχι κ. πρόεδρε!

—Δηλαδή κι' οἱ δυὸ σεῦ
θεῖοι ἐσέσανε κλέφτανε τὸ σα-
νὸ;

—Ὅχι κ. πρόεδρε!

—Μὰ πῶς ὄχι!; Ἀφοῦ ὁ
σανὸς σοῦ ἀνῆκε;

—Διότι ἐγὼ τοὺς εἶχα δώ-
σει τὴν ἄδεια.

—Ὡστε;

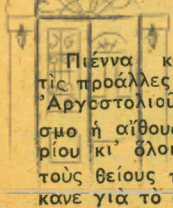
Ὁ δὲ Σπύρος Σπαρτιάτικα
καὶ λιγόλογα ἐξήγησε στὸ δι-
καστήριον, τὰ μυστήρια!

—Καλοὶ καὶ τίμοι κι' οἱ
δυὸ μπαρμπάδες μὲ κ. Πρόε-
δρε. Μόνο ποὺ ἀπὸ τὸν καιρὸ
ποὺ τοὺς γνώρισα, ξέρω πῶς
γκρινιάζουμε μεταξὺ τους. Καὶ
γιὰ ψύλλου πῆδημα τοὺς ἀρέσει
νὰ καταφεύγουνε στὰ δικα-
στήρια.

Ὁ δὲ πρόεδρος, θυμοσε-
φώντας καὶ μόλις συγκρατῶν-
τας τὰ γέλια τοῦ συνεπέρανε:

—Ὡστε ἐδῶ πρόκειται γιὰ
δυὸ θεῖους ποὺ μαλώνανε γιὰ
ξένον... ἀχερῶνα!...

Ὁ μᾶλλον δὲ συγκρατῶντας τὰ
γέλια τοῦ ψιθύρισε τὰ «ἀ-
χῶνα» ἐκδιόκτουσε γιὰ πρῶ-
τε λεπτὰ καὶ δυστυχῶς γιὰ τὸ
ἀκροατήριον πῆρε τέλος ἡ πιὸ
παράξενη καὶ πικάντικη δίκη.

Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΣΕ ΦΥΛΑΗ ΑΠΟ ΘΕΟΜΠΑΙΧΤΗ

ΤΟΥ ΚΑΜΗΝΑΡΗ ΤΑ ΚΟΥΔΟΥΝΑΚΙΑ

Χριστούγεννα ζυγώνανε! Κι' αφού τότε στο χωριό στα Καμηνάρια δεν υπήρχε παπάς, ο πιδ θρήσκος κι' εύλαβικός Καμηνάρης ο Μπάμπης, κατέβηκε στο Ληξούρι. Μπήκε στη πρώτη εκκλησιά που βρήκε μπροστά του, άναψε το λιανοκέρι του, φίλησε άράδα όλες τις άγιες εικόνες κάνοντας συνείδηση τόν σταυρό του κι' έσκυψε και φίλησε μ' εύλάβεια του παπά το χέρι.

— Ήλθα, δέσποτά μου, να με ξεμολήσης για να κοινωνήσω, σά Χριστιανός μεθαύριε τὰ Χριστούγεννα.

— Άλλ' ο παπάς τόν παραμέρισε και τράβηξε για το ξώποστο, μωρμουρίζοντας στον Μπάμπη:

— Γερίμενε!

— Μά, γιατί δέσποτα, να περιμένω;

— Καρτέρει που σου λέω γιατί κάποιες σατανάδες χτυπάει κουδούνια.

Ο δέ Μπάμπης χαμογέλασε και κράτησε τόν παπά από το μπράτσο.

— Όχι παπά μου! Έγώ όπως βλέπεις έχω δυό κουδουνάκια κρεμασμένα στις μύτες των τσαρουγιών μου!

— Μά καρναβάλι είναι Χριστιανέ μου και κρέμασες στα τσαρουγία σου κουδουνάκια;

— Όχι, παπά μου! Άλλά κι' οί κουκαρίτσες, κι' οί σκουληκενιέρες και τὰ μερμήγκια είναι ζωντανά του Θεού μάς.

— Και ποιά σχέση έχουνε με τὰ κουδουνάκια που κρέμασες στα τσαρουγία σου;

— Δεν καταλαβαίνεις παπά μου: Χτυπάνε τὰ κουδουνάκια, τὰ ζωντανά αυτά του Θεού τ' άκούνε και άλλαργιέθουνε... Κι' έτσι δεν άμαρτάνω πατώντας τα!

Ο δέ παπάς θαυμάζοντας του Χριστιανού, τη χριστιανική προνοητικότητα, άναγκάσθηκε να δ αδελαίωση τόν τόνσον φιλεθροσκο Μπάμπη:

— Μά, έσύ Χριστιανέ μου, δεν έχεις ανάγκη από έξι μολόγια; Μακάρι όλοι οι άνθρωποι να ήτανε σαν κι' εσένα χριστιανό κι' άναμώτοτοι.

— Άλλ' ο Καμηνάρης επέμεινε και τυπικά πάλι ο παπάς άρντισε αδιάφορα να τόν άκούει.

— Νά, δέσποτά μου, σαν άνθρωπος αδύναμος παρασέρθηκα από τόν πικατάρατο.

— Άπληδή;

— Χθές που πήγα στ' άδελφού μου το σπίτι, εκείνος έλειπε και βρήκα την κουνάδα μου κι' έπλενε τὰ ποδάρια της. Και καταλαβαίνεις κι' εκείνη κι' έγώ στραβωθήκαμε και μάς πήρε ο διάολος και μάς σήκωσε.

Ανατρίχιασε βέβαια ο παπάς, αλλά βλέποντας τὰ κουδουνάκια εις τὰ τσαρουγία του Καμηνάρη του σύστησε να μη επαναληφθί ένα τόσο μεγάλο άμάρτημα κι' έτοιμάσθηκε να του διαβάση της συχώρησης την ευχή.

Ο Μπάμπης όμως με σκυμένο με συντριβή το κεφάλι συνέχιζε:

— Είμαι πολύ άμαρτωλός Δέσποτά μου. Γιατί προχτές αντίμωσα μέσα στον καλαμιώνα την άνεψιά μου, που είχε πείσει ή τρισκατάρατη για... νερό της! Κι' άπ' ό,τι αντίκρισα παρασύρθηκα...

— Μωρέ τί μου λες χριστιανέ μου; Και με την άνεψιά σου ακόμα;

— Που να στά λέω, παπά μου, τὰ κρί' ατά μου.

— Όπου κι' αντίπροχτες βρήκα μισόγυμνη μέσα στο σταύλο την εαδέλφη μου εαπλωμένη στα άνυρα. Άλλά και τη συμπετέρα μου τις προάλλες ν' αλλάζή πούκαμιο...

— Άλλ' ή ύπομονή του άγαθού παπά έξαντλήθηκε. Η άνανάντηση ζωγραφίσθηκε στο άγιο πρόσωπό του. Γι' αυτό και δεν άφησε τόν θεομπαίχτη Μπάμπη να παύωρηση στην εύλαβική του εξομολόγηση. Παρά δείχνοντάς του τὰ κρεμασμένα στα τσαρουγία του κουδουνάκια νευριασμένος του φώναξε:

— Και γιατί τότε, μωρέ θεομπαίχτη, δεν κρεμάς τὰ κουδουνάκια σου... πιδ ψηλότερα να τ' άγροίκανε τουλάχιστον κι' συγγενισσές σου και ν' άλλαργιέθουνε;

Και φυσικά, ούτε συχώρηση του έδωσε, ούτε Χριστούγεννιάτικα τόν κοινωνήσε.

ΣΤΗ ΦΙΛΗ ΠΟΥ Μ' ΕΝΝΟΕΙ

“Όλοι μάς θά πεθάνουμε μια μέρα κι' από κάτι... Μά, βάθελα να πέθαινο κοντά σου στο κρεβάτι, μοχόμενος σαν ήρωας μέσα στην άγκαλιά σου και να μου κλείσης, φίλη μου τὰ μάτια με φιλιά σου!

ΕΛΑΒΑΜΕ:

—Τὰ «πεπραγμένα του 1963» της Έλληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής. Σελίδες 130 εικονογραφημένες.

—Τὰ «Καλλιτεχνικά Σκιρτήματα» Νέα Ποιητική Συλλογή του Κεφαλονίτη Κ. Γεωργίου Άποστολάτου έγκυτεστημένου στη Θεσσαλονίκη.

—Το «Ναοί και Μονές στη Ζάκυνθο» του Κ. Ντίνου Κονόμου, έκδοσις Ίονικης — Λαϊκής Τραπεζής σά προσφορά σά Έκατόχρονα από της Ένώσεως της Έπτανήσου με την Ελλάδα, με 170 σελίδες και πλοίσια εικονογράφηση.

Ο Κ. ΙΩΑΝ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Κηροπλάστης

Σας εύχεται

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

και πάν ποθητόν κατά το 1965 και σας γνωρίζει ότι μετέφερε το κατάστημα του επί της αρχής της οδού ΣΙΤΕΜΠΟΡΩΝ Έναντι καταστήματος Αδελφών Μούικη. Για τας Έκρτας προτιμήσατε το ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, το όποιον διαθέτει και άπαντα τὰ Έκκλησιαστικά είδη. ΣΤΕΦΑΝΑ — ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ εις τιμάς ΚΑΤΑ ΠΛΗΚΤΙΚΑΣ

ΜΑΝΤΟΛΕΣ, ΡΟΣΟΛΙΑ

ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΤΤΟ

ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ

ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Και επί έναν αιώνα παράγονται στού

ΔΡΑΓΩΝΑ

“Όλα τὰ είδη Ζαχαροπλαστικής, για γάμους, για βαφτίσια και για κάθε γιορτή σε ποιότητα εξαιρετικές και τιμολογίες ιδιαίτερα ευνοϊκές. ΔΡΑΓΩΝΑ (Έναντι Ταχυδρομείου)

ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΜΟΝΟΝ Ο «ΦΑΝΟΣ» ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ... ΦΡΟΥΤΟ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1827 ΑΠΑΓΟΡΕΥΟ ΤΑΝΕ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ Μ' ΕΠΙΒΑΤΕΣ & ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ

«Έχουμε στο «Ιστορικόν Έπτανησιακόν Αρχείον» μας και το διαθετέμεν αντί δύο χιλιάδων δραχμών ένα έντυπον διαστάσεων 0,46X0,32 μ. κατάλληλο για κορινθίσματα, από το οποίο αποδεικνύονται:

1.— «Ότι ο Τουρισμός δεν είναι... φρούτο των τελευταίων χρόνων, όπως πολλοί ισχυρίσθησαν και ισχυρίζονται. Διότι υπήρχε στην Έπτάνησο Τουριστική κίνηση πριν από 114 χρόνια και μάλιστα χειμωνιάτικη. Άσχετα αν το αναφερόμενο πλοίο ήταν μικρό, τριών τόνων, κι είχε μόνον τρεις επιβάτες.

2.— «Ότι από το 1827 λειτουργούσε στη Έπτάνησο η Ταχυδρομική Υπηρεσία όπως αναφέρεται στην υποσημείωση του ιστορικού τούτου δημοσίου εντύπου. Και,

3.— «Η πραγματική ονομασία ως «ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ» των Έπταν Νησιών της Ιονίου Πελάγους, κατά την διάρκεια της Βρετανικής «Προστασίας». Και ιδού το ιστορικόν τούτο κειμήλιον ακριβώς όπως έχη:

ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ
ΑΔΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Είς όποιανδήποτε Αρχήν, Έπιτροπήν και Αρχείον Υγειονομικόν, κάμνει πλήρη και αναμφίβολον πίστιν ότι από ταύτην την Νήσον, Υγια με την Χάριν του Θεού και έλευθέρου από κάθε υποψίαν επιδημικής νόσου ασθενείας, αναχωρεί διά Κεφαλληνίαν ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» με Σημαία ΙΟΝΙΚΗΝ, τίνων 3, κυβερνώμενον από τον Ίωσήφ Γαλλιά, με ανθράκους του πληρώματος αρ. 2, συμπεριλαμβανόμενου του ίδιου πλοιάρχου, κατά το Ναυτολόγιόν του, το

όπλιον επισυνοδεύεται και με επιβάτας, πραγματείας ή χωρίς, ως θέλει ακολουθώς δειχθή εις τας όποιας όπου φθάσωσι, ήμπορεί να δοθή έλευθέρα και έτοιμος κοινωνία.

Πλήρωμα αρ. 2

Και επιβάται όλοι άνθρωποι αρ. 3 (τρείς) πίστιν των όποιων έπαφίνεται ή παρούσα.

Έκ του Υγειονομείου Ζακύνθου 7 Δεκεμβρίου 1850

(Σ.Κ.— Με πράξιν της Γερουσίας των 5 Ιανουαρίου 1827 έμποδίζεται εις το Κράτος τούτο ή Εισαγωγή και Εξαγωγή ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ, εάν τούτο δεν γίνεται διά μέσου του ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ, υπό τας όριζόμενας ποινάς, αι όποιαι έπαυξάνονται, εάν συνδεύονται από ψευδή κατάθεσιν.

Όλοι οι πλοίαρχοι και κυβερνήται έπομένως διατάττονται να γνωστοποιήσωσιν τούτο τον Κανονισμόν εις όλους εκείνους εΐτινες εύρίσκονται εις τας προσανήκοντα αούτων

πλοία.

Ο Τοπικός Διευθυντής
του Υγειονομείου

Σφραγίδα καθαρή με υπογραφή δυσανάγνωστη

«Όστε το πλοίον τούτο ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ έκανε Δεκεμβρί, άτικη τουριστική κρουαζιέρα. Κι' άφού υπήρχε χειμωνιάτικος τουρισμός, αναμφισβήτητα τούς θερμούς μήνες, ή τουριστική κίνηση στην Έπτάνησο θά ήταν μεγάλη.

Κι' όπως επαναλαμβάνουμε αναγράφεται στην υποσημείωση του ανωτέρω Έπισήμου Έντύπου του Υγειονομείου της Ζακύνθου, ασφαλώς στα Έπτάνησα θά λειτουργούσε άρτία ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ. Για τα συμφέροντα της όποιας, ή ΓΕΡΟΥΣΙΑ του «Ηνωμένου Κράτους των Ιονίων Νήσων» με Πράξη της της 5ης Ιανουαρίου 1827, απαγόρευσε τη μεταφορά επιστολών με πλοία και επιβάτες.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 75 ΧΡΟΝΙΑ

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΕΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΝΩΝ

Κατά την άπογραφην του 1889 υπήρχανε κάτοικοι εις τόν:

ΔΗΜΩΝ ΕΛΕΙΟΥ

Άργίτια 192, Άτσουπάδες 122, Βαλεριάνο 467, Θηράμνα 261, Κατελιός 108, Κολαΐτη 103, Μαρκόπουλο 395, Μαυράτα 499, Πλατειές 18, Χιονάτα 253, Μονή Ζωοδόχου Πηγής 8. Ήτοι σύνολον 2.426.

ΔΗΜΩΝ ΠΡΩΝΩΝ

Είς δέ τόν Δήμον Πρόνων κατοικούσαν:

ΚΑΘΕ ΦΙΛΟΣ που θέλει άπάντηση ιδιαιτέρη, άς ημετέραν ή εσωκλείνη στο γράμμα του και το σχετικό γραμμοτάχυμα για την άπάντηση.

Άσπρογέρα 295, Άλειματά — Ρατζακλή 240, Άγιον Γεώργιον 74, Άμπελά 142, Αννινάτα 258, Άφραγιά 97, Βλαχουλάτα — Γούλου 50, Δαφνάτα — Δημησιανάτα 58, Θεοδωρίτση — Καρούζα 78, Καπανδρίτη 175, Καμπιτσάτα 68, Κομεντευράτα 20, Κορσιάνο 86, Κορνέλλο 162, Κουτροκόη — Κρεμμύδη 109, Μαυρικάτα — Μπάλατα 159, Ξενοπούλο 162, Πάστρα 198, Πετρούλη 40, Σκάλα 856, Σολομάτα — Σπα 91, Τζένκλα 251, Φανιές 91, Φανιώτη 77, Άνδριολάτα — Σκλαδάτα 60, Πεντογάλο Μεγαδούκα 40.
Ήτοι ΣΥΝΟΛΟΝ 3.892.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

“Οντίς ἔφκιασεν ὁ Θιὸς τὸν
(κῆρτο ὅλο,
τὸν ἄνθρωπο, τὸ γαῖδαρο,
(τὴν ἔρημη τὴ φέλλα
σκέφτηκε πὼς καλύτερη θά-
(τανε ὅλη ἡ πλάση,
ἂν μέσα στ’ ἄλλα ἔρριχνε
(στὴ γῆ καὶ λίγη τρέλλα.

Γιατὶ δὲ θάχε νόημα νὰ ζῇ
(τότε κανεῖς
ἂν ὅλα λειτουργοῦσαν ἀλά-
θευτο ρολοῖ
γιομάτη θάταν ἡ ζωὴ μ’ ἄ-
(νία καὶ μὲ πλήξη
κι’ εἰ πράξεις μας μετροῦμε-
(νες λὲς κι’ εἶναι κομπολόι

Γιὰ τοῦτο κάλεσεν ὁ Θιὸς
(τὸν ἄγγελο Μιχαὴλ
καὶ τοῦδωκε νὰ φορτωθῇ
(τρέλλα τρία τσουβάλια
νὰ τὰ σκορπίσῃ λίγο δῶ καὶ
(λίγο παραπέρα,
ὥστε νὰ ἔμπῃ σ’ ὅλεσιν τ’
(ἀνθρώπων τὰ κεφάλια.

“Ὅπως πετοῦσε τὸ λοιπὸν ἐ-
(κειὸς ἀπ’ τὸ νησί μας
—φαίνεται κάποια κῦτταε
(καὶ θάχ’ ἄλλοι τὸ μάτι—
ἡ συμφορὰ τὸν εὔρηκε κι’ ἐ-
(κειόνα καὶ τοὺς ντόπιους
κι’ ὡς ἔσκυφε τοῦ φύγανε
(τὰ δυὸ ἀπὸ τὴν πλάτη.

Πέφτοντας ἐλυθῆκανε τὰ ἔρ-
(μα τὰ τουδάλια
κι’ ὡς νὰ προκάμῃ πάλι κει-
(ὸς νὰ σκύψῃ νὰ τὰ δέσῃ
τὸ μέσα, εἶχε σκορπιστῇ καὶ
(λεύτερο πετοῦσε
καὶ σὲ λιγάκι στ’ ὁμορφο νῆ
(σί μας εἶχε πέσει.

“Ἀφ’ τότες φημιζόμεστε μείς
(οἱ Κεφαλονῖτες
ὅτι δὲν ἔχουμε μυαλό, μὰ
(τρέλλα στὸ κεφάλι.

Καὶ σὰν τί φταίμε μείς μω-
(ρέ, Τὸ κρίμα
ὁλάκερο στ’ ἀπρόσεχτο κε-
(φάλι τοῦ Μιχαήλ.

Τὴ δόση μας τὴν ἔχουμε,
(πτοῖς λίγο - τοῖς πάλι,
μὰ ὅμως σὰς τὴ δοκίμοι,
(ὁ δισόλης νὰ μὲ πάρῃ
πὼς μὲ αὐτὴ τὴ τρέλλα μας,
(φίλοι ἀγαπῆτοι,
πρῶτοι θε νὰ πατήσουμε
(στὸ ἔρημο Φεγγάρι!..

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΙΑΚΑΤΟΣ

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Πὼς ἤμουνα; Πὼς ἔγινα;
καὶ πὼς θὰ καταντήσω;
καὶ πού νὰ εἰπῶ τὸν πᾶνο
(μεν
καὶ πῶς νὰ ρωτήσω;
Μήπως στ’ ἀστέρια τ’ οὐρα-
(νοῦ,
στὰ δένδρα, στὰ λουλούδια
τῶχει γραμμένο ἡ μοίρα μου
νὰ κλαίω μὲ τραγούδια;
Μοιάζ’ ἡ ψυχὴ μου πάντοτε
μὲ θάλασσ’ ἀφρισμένη
περὶ μὲ μανία ἀφάνταστη
στοὺς δράκους ξεθυμαίνει
Κι’ ὅσο οἱ βράχοι μένουνε
στὴ θέση τοὺς σκληροί
ἐγὼ θὰ κλαίω διαρκῶς:
«Οὐ μενετοὶ καιροί»!

ΤΙ ΘΑΘΕΛΑ ΓΙΑ ΞΕΝΑ

Θάθελα φίλε μου Βουνά
μιά μέρα νὰ στὰ ψάλλω,
νὰ σοὺ τὰ κόψω δηλαδὴ
κι’ ὕστερα νὰ στὰ ράψω,
μὰ ἂν πετύχῃ σκιαζέμαι
πολύ καὶ ἀμφιδάλλω
μὲ ὅσα συλλογίζομαι
ἐδῶ γιὰ νὰ σοὺ γράψω!!!
Γιατ’ ἔχεις προτερήματα
ἄφθονα καὶ πολλὰ
ποὺ δὲν μετριῶνται μ’ ὅσ’
(ἂν πῆς
τοῦ κόσμου τὰ καλὰ!
Κι’ ἔτσι κι’ ἐγὼ σὰν σκέ-
(φτομαί
κάτι γιὰ νὰ σοὺ εἰπῶ,
μὲ πιάνει μεῦγ’ ἀμέτρητη...
...Γιὰ τοῦτο σιωπῶ!!!

Δ. Κ.

‘Αργοστόλι—Οχτώβρης 1964

ΣΕ ΦΑΦΛΑΤΑ

“Ἄν μοιάζανε τὰ ἔργα σου
στὶς... «τρίχες» ποὺ σερβί-
(ρεις,

θάσουνα κάτι σήμερα
καί... ὅχι κακομοίρης!

ΣΕ ΤΣΙΓΚΟΥΝΗ

‘Η τσιγκουνιά σου οὐτ’, ἀρ-
(χή,

οὔτε καὶ τέλος ἔχει,
ἀφοῦ ἀκόμα καὶ νερό
πίνεις ὡσάκις... βρέχει!

Θ. ΛΗΘΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΤΕ ΜΑΣ γιὰ γά-
μους, βαφτίσια, γιορτές καὶ
γενικά γιὰ ἵς χαρὲς σας καὶ
λύπες σας.

Θὰ δημοσιεύονται πάντοτε
στὸν «Φανὸ» δωρεάν.

ΠΛΟΥΝΤΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΝΤΥΠΑ
ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΚΑΙ ΚΕΡΜΑΤΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Κεντρικὴ Πλατεία παρα-
πλεύρως Κινηματοθεάτρου
ΡΕΞ — ‘Αργοστόλιον

Γραφεῖα τῶν ‘Εφημερίδων
ΤΑ «ΝΕΑ»
ΚΑΙ Ο «ΦΑΝΟΣ»

ΣΕ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑ

‘Αφ’ τὴ μανία σου νὰ λὲς
τὶ ἕνας κι’ ἄλλος κάνει,
ξεγύρισε τὸ στόμα σου
σὰ γύφτικο τηγάνι!

ΣΕ ΗΔΟΝΟΒΛΕΨΙΑ

Τὸ βλέμα σ’ ἀλλοιθώρισε
κι’ ἐθάμπωσε τὸ φῶς σου,
κι’ ἐνῶ κυττάξεις στὰ λοξὰ
τὰ πίσω βλέπεις μπρὸς σου
Δ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΣ
«Ἐῖκοσιμῶτης»

ΚΑΘΕ ΦΙΛΟΣ ποὺ μὰς γρά-
φει καὶ θέλει ἀπάντησι ἰδιαι-
τερη ἂς μὴ ξεχνᾷ νὰ ἐσω-
κλείνῃ τὸ σχετικὸ γραμματό-
σημα. Γιατὶ καὶ τὸ ταχυδρο-
μεῖο μας, μὰς ἔχει κόψει τὴν
πίστωσι.

ΓΙΑΤΙ, τὰ Σχολεῖα τοῦ νο-
μοῦ μας, μένουν πρό... ἀμνη-
μονεῦτων χρόνων χωρὶς Σχολί-
ατρο; Μήπως ἀνακάλυσαν πὼς
τὰ παιδιὰ μας ἔχουν ἀνεξαίρε-
τα... κακοῦθῃ ὑγείαν;

ΘΕΡΜΑ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
τοὺς φίλους συνδρομητὰς νὰ
μὰς γνωρσοῦνε τῶν κατοικι-
ῶν τους τὶς διευθύνσεις. Γιὰ
νὰ τοὺς ταχυδρομοῦμε στὰ
σπίτια τοὺς τὸν «Φανὸ» μας
καὶ τὸν «Φανὸ» τοῦ «Φανὸ»
μας. Διότι στὰ γραφεῖα καὶ στὶς
ἐργασίαι τοὺς ἡ κατακρατοῦν-
ται ἡ παραπέφτινε καὶ κατό-
πιν μὰς παραπονῶνται πὼς
τοὺς καθυστεροῦμε τὴν ἀπο-
στολὴ τοῦ «Φανοῦ».

Περιττεύουν τὰ σχόλια

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ἀγαπητέ κ. Βουτσινά,
Ἡ λύπη πού σὰς εἶχα ἐκδηλώσει ὅταν διεκόπη ἡ ἐκδόσι τοῦ «Φανοῦ» ἐγίνε μεγάλη χαρὰ τώρα πού ξαναβγαίνει. Νοερὰ εὐχαριστῶ ὅσους ἐπέμειναν γι' αὐτὴ τὴν ἐπανέκδοσιν καὶ χαίρω πού σὰς κατάφεραν νὰ βάλετε καὶ πάλι μπροστά. Ἐγὼ δὲ τὴν δεδιότῃτα πὼς ἡ χαρὰ ἢ δική μου εἶναι καὶ χαρὰ ὅλων ὅσοι θὰ νοιώσουν τὴν ἴδια εὐχάριστη ἐκπληξη μὲ μένα, ὅταν εἶδα τὸ καινούργιο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΜΑΣ.

Αὐτὴ τὴ φορά θέλω κι' ἐγὼ νὰ ἐλπίζω μαζί σας πὼς οἱ φίλοι τοῦ ΣΠΙΝΘΗΡΟΒΟΛΟΥ ΣΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ τῆς ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΗΣ ΣΑΤΙΡΙΚΗΣ ΣΑΣ διαθέσει θὰ φροντίσουν ὥστε τό... λάδι τοῦ ΦΑΝΟΥ νὰ διατηρῆται πάντοτε εἰς ἱκανὴν ποσότητα ὥστε τὸ φῶς του νὰ μὴν ἀναμμένο.

Μπορῶ νὰ σὰς πῶ, πὼς ἦταν μεγάλο τὸ κενὸ πού ἄφησε ἡ εὐτυχὴς προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐκδόσεώς του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ τωρινὴ χαρὰ εἶναι ἀκόμα πιὸ μεγάλη.

Εὐχομαι λοιπὸν σιδηροκέφαλος, καλὴν ἐπιτυχία, μακροβιότητα καὶ δέβαια καλὲς εἰσπράξεις. Ἐκ μέρους μου σὰς ἐσωκλείω ἐπιταγὴν ἐκ 50 δολαρίων, ἀντιπροσωπεύουσαν πένε ἐπτασίας συνδρομᾶς...

ΓΑΒΡΙΗΛ ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ
Γενικὸς Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος
Σαντιάγο — Χιλή

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἐπανεἶδα στὴ μακρινὴ ξενιτειὰ τὸν «Φανὸ» τῆς Κεφαλονιάς μας. Εἶθε ἡ φλόγα τοῦ «Φανοῦ» μας νὰ παραμείνῃ ἀσβεστὴ πρὸς χάραν ὅλων μας.

Μ' ἀγάπη
ΠΗΤΕ ΚΟΚΟΛΗΣ
Ἀλκιππὰ Ἀμερικῆς
Εὐχομαι νὰ εἶσαι καλὰ ὥστε νὰ παίρνουμε κι' ἐμεῖς τὸν «Φανὸ» σου καὶ μ' αὐτὸν νὰ ἀνασφαιζώμαστε μὲ τὸ Σπιατόζο Κεφαλονίτικο πνεῦμα τοῦ.

ΓΕΡΑΣ Σ. ΛΟΥΚΑΤΟΣ
Καλλιθέα — Ἀθήνα
Τὸ καλὸ θὰ ἦταν, ἂν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν ἐδημιουργεῖτο ἀδελφότητα οἰκογενεῶν καὶ προϋποθέσει διὰ τὴν κατὰ δεκαπενθήμερον ἐκδόσιν τοῦ Φανοῦ!...

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν θαυμασιάν σου πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Νέας

Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Προστάτου σας Ἀγίου Γερασίμου θερμότατα συγχαρητήρια.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
Πρόεδρος Ἑνώσεως Πλειάρχων
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Πειραιεὺς

Ἀγαπητέ κ. Βουνά,
Σὰς συγχαίρω πού σκορπίζετε τὴ χαρὰ μὲ τὸ θαυμάσιο «Φανὸ» σας. Τὸν ὅποιον μὲν παίρνουμε ἡ ψυχὴ μας φτερουγίζει κοντὰ στὴν ἀγαπημένη Κεφαλονιά μας.

Πολὺ θὰ ἐπιθυμοῦσαμε νὰ κάνατε ἕνα ταξιδάκι μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης νὰ σὰς ναροῦμε κι' ἀπὸ κοντὰ.

Ἡ ἐδῶ παροικία μας θὰ σὰς δεχθῇ μὲ τιμές. Ἐγὼ σὰς δελώνω πὼς θὰ σὰς φιλοξενήσω στὸ σπίτι μου, μὲ μεγάλη χαρὰ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ
Ἀξιωματικὸς Χωρ(κ)ῆς ἐ.ἀ. —
ἀντιπρόεδρος Κε(φ)ων
Θεσσαλονίκης

Ἀγαπητέ κ. Βουτσινά,
Εἶναι δυνατόν ποτὲ κανένας Κεφαλονίτης νὰ ξεχάσῃ τὸν θρυλικὸ «Γέρο» τοῦ «Ὀλυμπικοῦ» τῆς Κεφαλονιάς μας.

Διαβάζοντας τὸν «Φανὸ» σας νομίζω πὼς βρίσκομαι στ' Ἀργοστόλι, τὸ ὅποιον πετὲ δὲν ἔπαυσα νὰ νοσταλγῶ.

Δεχθῆτε τὰ πιὸ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς γιὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ὥραιου σας ἔργου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚ. ΚΑΤΡΑΒΑΣ
Νέα Ὑόρκη — Ἀμερικῆς

Διαβάζω τὸν ἀγαπημένο μου «Φανὸ» καὶ σὰ διψασμένους καταβρογχίζω τὰ ὥραία γραφόμενά σου γιὰ τὴν ἀγαπημένη Κεφαλονιά μας...

Μὲ συγκινήσεις μὲ τὴ πρωτοβουλία σου γιὰ τὴν ἀνέγερσιν Νέου Μεγάλου Ναοῦ τοῦ Ἀγίου μας. Θερμὰ συγχαρητήρια

καὶ σὺ ἐμβάζω τὸν ὀβολόν μου...

ΠΑΝΑΓΗΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
Γλυφάδα — Ἀττικῆς
Ἀγαπητέ μου Βουνά,
Μὲ χαρὰ λαβαίνω τὸν «Φανὸ» σου καὶ τὸν ρουφᾶ! Φωστήρας εἶσαι σὲ ὅλα...
ΣΠΥΡΟΣ ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ
Πειραιεὺς

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
Ὁ κ. Γεώργιος Παναγῇ Ἀρσένης μετὰ τῆς φιλολόγου — ἀρχαιολόγου διδασκ. Ἀγγελικῆς Σπύρου Δελλαπόρτα.
Τοὺς εὐχάμαστε καλὰ στέφανα.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΦΚΙΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑ ΟΜΑΛΑ

Ὅλοι μας ἔχουμε ὑποχρέωσιν νὰ προσφέρουμε τὸν ὀβολόν μας ἀπὸ πίστη κι' ἀπὸ εὐλάβεια, γιὰ νὰ ξαναφκιασθῇ ἡ μεγάλη Ἐκκλησιὰ τοῦ Προστάτη μας στὰ Ὅμαλα.

Γι' αὐτὸ κι' ἐσεῖς ἐμβάσατε ὅ,τι ἔχετε στὸν Μητρ. πολίτην μας κ. Ἱερόθεον ἢ ἀπ' εὐθείας στὴν Ἰονικὴν — Λαϊκὴν Τράπεζαν Ἀργοστολίου, γιὰ νὰ καταθεθῶν στὸ λογαριασμὸ Ὁψεως ἀρ. 993, πού ἀνοίχθηκε γιὰ τὸ ἱερὸ τοῦτον σκοπόν.

Ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν εὐλαδῶν δωρητῶν μὲ τὴ σειρά καταθέσεως καὶ ἀσχέτως ποσοῦ θὰ δημοσιεύωνται στὶς εὐγενῶς διατεθεισὲς στήλες τῶν ΝΕΩΝ καὶ τοῦ ΦΑΝΟΥ.

Μέχρι σήμερα καταθέσαν οἱ κ.κ. Χρήστος Βουνάς Ἀργοστόλι δρχ. 500, Δημήτριος Μελέτης Πειραιεὺς 494, Παναγῆς Ἀρσένης Γλυφάδα 493.

ΤΩΝ ΑΧΤΗΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝΔΕΚΑΧΡΟΝΟ ΔΡΑΜΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΔΕΗΣΗ

Χριστέ! Πού σὰν ἐχτήμονες οἱ σὺν τὸν ὁπάρεμόν σου, στὸ Σταυλὸ Σου γεννηθήκες κι' Εὐ... ἐσπαιγμένους; Κι' Εὐ... κι' ἡ Ἀγία Παναγία Σου θὰ νερῶναι νὰ μπαίνουν σὰν τὰ Ἀχτήμονες σὺν τὶς χαρμαβάδες... Λυτήσου, Ναζωραῖε μου, τῶν Ἀχτήμονων δράμα καὶ κάμε γιὰ τοὺς ἄνθρωπος Χριστοῦ μου, τὸ θάμα μπριχοῦ μὲς στὸ παράπηγμα νὰ... ἐνταφιασθοῦν!

ΕΝΔΕΚΑΧΡΟΝΟ ΔΡΑΜΑ
ΤΩΝ ΑΧΤΗΜΟΝΩΝ

Η ΠΑΠΑΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ... ΑΦΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

Μόνο τὸ παληάλογό τοῦ «Μπαρούφα» ἦταν τότε στὰ Σβορωνάτα. "Όλοι οἱ ἄλλοι Σβορωνάδες μόνο γαϊδούρες καὶ φοράδες, εἶχανε μὲ τὸ συμπάθειο, γιὰ τὶς δουλειές τους. Καὶ φυσικὰ τὸ παληάλογό τοῦ «Μπαρούφα» ἔπρεπε νὰ ...γαμπρίζη γιὰ ὅλες τὶς τετράποδες ὑποψήφιες. Ἀλλὰ τὸ παληάλογό τοῦ «Μπαρούφα» ἦλθε καιρὸς ὅπου πολυγέραςε κι' ἔπαψε πιά νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ δικαίωση τοῦ τετράποδου γένους του.

"Όμως τὸ «Σκαρμούτσου» ἢ γαϊδούρα μὲ τὸ συμπάθειο ἐπαραγύρευε!.. Κι' ἀφοῦ ἄλλος σερνικός ὑποψήφιος δὲν ἦταν στὰ Σβορωνάτα γιὰ τὴ γαϊδούρα του, μὲ τὸ συμπάθειο, πῆγε καὶ ζήτησε τὸ γαμπρὸ τοῦ «Μπαρούφα».

—Μωρὲ «Σκαρμούτσου» ἐπαραγέρασε καὶ δὲν κάνει.

—Τί σὲ γνοιάζει ἐσένα «Μπαρούφα» μου; Δώσε μου τὸ γέρο κανακάρη σου καὶ θὰ τὸν κάμω νὰ χορέψῃ σὰ παληκάρι.

Κι' ὁ «Σκαρμούτσος» παράλαβε τὸ σερνικό παληάλογό τοῦ «Μπαρούφα» πέρασε κι' ἀπὸ τὸ σταῦλο του καὶ παράλαβε τὴ λυσσασμένη γι'... ἀντρα γαϊδούρα του, μὲ τὸ συμπάθειο καὶ τράβηξε γιὰ τοῦ παπὰ τὸ ληροστάσι.

—Ἀς πάω ἀπόμερα στοῦ παπὰ τὸ ληροστάσι νὰ μὴ βλέπουνε τὶ θὰ κάμουνε αὐτὰ τὰ ζωντόβολα.

Χωρὶς νὰ δῇ τὴ παπαδιά π' ἀνεβασμένη στὸ δέντρο μάζωνε τὶς ἐλλές της.

Κι' ἀφοῦ, ὅπως νόμιζε, δὲν τὸν βλέπανε τ' ἀδιάκριτα ἀνθρώπινα μάτια, ἄρχισε νὰ βάνη μπροστὰ τὰ μεγάλα μέσα, γιὰ νὰ ζυγνήσῃ τὶς ναρκωμένες ἐρωτικές αἰσθήσεις τοῦ σερνικού παληάλογου τοῦ «Μπαρούφα». Ἡ δὲ κρυμμένη ψηλὰ στὴν ἑλῆ παπαδιά σταμάτησε τὸ μάζωμα καὶ μὲ ξέχωρο ἐνδιαφέρον ἄρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὰ ἔργα καὶ τὰ θαύματα τοῦ «Σκαρμούτσου».

Ποῦ συνέχισα ἐστῖβε τὰ ἀφτιά τοῦ παληάλογου. Καὶ τρίψε - τρίψε τ' ἀφτιά του, εἶδε μὲ κατάπληξη τὸ παληάλογό τοῦ «Μπαρούφα» νὰ ξανα-

νιώνῃ καὶ νὰ κάνῃ τὸ θαῦμα του!... Σάβινκα καὶ λεβέντικα ἱκανοποίησε τὴ λυσσασμένη τοῦ «Σκαρμούτσου» φοράδα, ἐνῶ ἡ ἀθέατη παπαδιά σταυροκπιώτανε καὶ ψιθύριζε:

—Μέγας εἶσαι Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου!

***

Ἀλλ' ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ ἡμέρα ὅλοι οἱ Σβορωνάδες βλέπανε τὸ γέρο παπὰ τοῦ χωριοῦ τους μὲ τ' ἀφτιά του φουσκωμένα καὶ κατακκόκινα. Χωρὶς νὰ μπερδύνε νὰ ἐξηγήσουνε τὴν αἰτία τοῦ φουσκώανε, μεγάλωνε κι' ἦταν κατακκόκινα πάντοτε τὰ ἀφτιά τοῦ παπὰ τους.

Μέχρι ποῦ ἐξημέρωσε ἡ Μεγάλη Μέρα τῶν Χριστουγέννων τέλειωσε ἡ Θεῖα Ἀκολουθία κι' ὁ γέρο παπὰς βγήκε μὲ τὸ δίσκο καὶ μὲ πριμένα καὶ παραμεγαλωμένα τ' ἀφτιά του γιὰ νὰ μοιράσῃ τ' ἀντίδωρο. Καὶ πλησίασε κι' ὁ «Σκαρμούτσος» γιὰ νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι καὶ νὰ πάρῃ τὴν εὐχὴ καὶ τ' ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ ἅγιο χέρι τοῦ γέρου παπὰ του.

Ἀντὶ ὅμως ὁ παπὰς νὰ τοῦ δώσῃ τ' ἀντίδωρο τοῦ ἔδωσε ἓνα χαστούκι καὶ δείχνοντας τῶν ἀφτίων του τὰ νάλια τοῦ δροντοφάναζε μ' ἀγανάκτηση:

—Σύρε, μωρὲ πικατάοστε, στὸν ἀγύριστο. Ποῦ τολμᾶς νὰ φανῇς μπροστὰ μου γιὰ νὰ σοῦ δώσω κι' ἀντίδωρο!...

—Μὰ γιατί, παπὰ μου; Τί ἔπαθες; Τί σοῦ ἔκαμα καὶ μὲ μπάτσιες;

—Δὲν βλέπεις, μωρὲ ἀλειτούργητε, πὼς ἐξ αἰτίας σου ἡ παπαδιά μου, μού κατάντησε τ' ἀφτιά μου... σκουτέλλες;!

Καὶ οἱ ἐννοούντες ἐννόησαν, ἐξηγήσαν τὴν αἰτία ποῦ κατάντησαν σὰν σκουτέλλες τὰ ἀφτιά τοῦ γέρου παπὰ τους καὶ γελοῦνε ἀκόμα.

"Όπως ἐξηγήθηκε ἀπὸ τὰ γέλια κι' ὁ φίλος μου Νόνιος Σβορωνάς Γνεσσούλης! Ὁ ἐβδομηντάχρονος ρέκτης πρόεδρος τῶν Σβορωνάδων, μόλις μὲ τέλειωσε τὴν ἀφήγηση τοῦ παρόντος μας Χριστουγεννιάτικου εὐθυμοῦ ἀφήγηματός του:

Οἱ δὲ ἀμφιβάλλοντες ἀς τοῦ γράψουνε κι' ὅσες ἔχουνε παληάλογο δὲν ἔχουνε παρὰ νὰ τοῦ κάμουνε στ' ἀφτιά του μὴ δέκιμη!

Σὲ μερικά Κεφαλοντικά χωρὶά ἀντὶ ἀσκηνοκάρου μπαίνει στὰ ἅγια Εἰκονίσματα Πρωτοχρονιάτικα ἓνα κλαδί ἐλλῆς μὲ καρπούς.

Τὸ κλαδί αὐτὸ τὸ κόβει ὁ ἴδιος ὁ νοικοκύρης ἀπὸ τὴ πιδ καρπερή του ἐλλῆ. Μπαίνοντας στὸ ξώπορτο τοῦ σπιτιοῦ του τὸν περιμένει ἡ γυναῖκα του μὲ τὸ σκανταλέτο (λιβανίστηρι) ἀναμμένο, λιδανίζει τὸ ληόκλαδο, τοῦ φιλεῖ τὸ χέρι καὶ τὸν ἀκολουθεῖ μέχρι τὰ Εἰκονίσματα λιδανίζοντας.

Εἶναι σὰν νὰ τῆς φέρνῃ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία στὸ σπινικό της, οἱ δὲ καρποὶ τῆς ἐλλῆς σημαίνουν τὴ χόρταση καὶ τὸ πλοῦτο τῆς οἰκογένειας.

Γι' αὐτὸ κι' ὅλοι πανηγυρίζουν κι' ἀλληλοεὐχόνται τὰ χρόνια πολλά, καθὼς ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογένειας τοποθετεῖ τὸ ληόκλαδο στὰ Εἰκονίσματα. Ὅπου μένει μέχρι τὴν ἄλλη Πρωτοχρονιά.

ΠΛΕΚΤΑ

«ΕΝΤΕΛΒΑ·Ι·Σ»

ΝΙΚ. ΛΕΙΒΑΔΑΣ & ΣΙΑ

(Ν. ΛΕΙΒΑΔΑΣ

Α. ΣΤΑΔΙΑΤΟΥΡΟΥ

Ν. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.)

ΑΝΔΡΙΚΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ - ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΑΡΑ-Ι-ΣΚΑΚΗ 187Β

ΤΗΛΕΦ. 61-66

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ:

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 65

ΤΗΛ. 70-466

ΠΑΤΡΑΙ

Μοτοσυκλέττες — Ποδήλατα — Ραδιόφωνα —

Πικάπ — Ψυγεία καὶ ὅλα τὰ εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως ΦΘΗΝΑ καὶ ἀπὸ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ

εὐκολίες πληρωμῆς

Στὸ κατάστημα τῆς ἀπολυτοῦ ἐμπιστοσύνης κ.

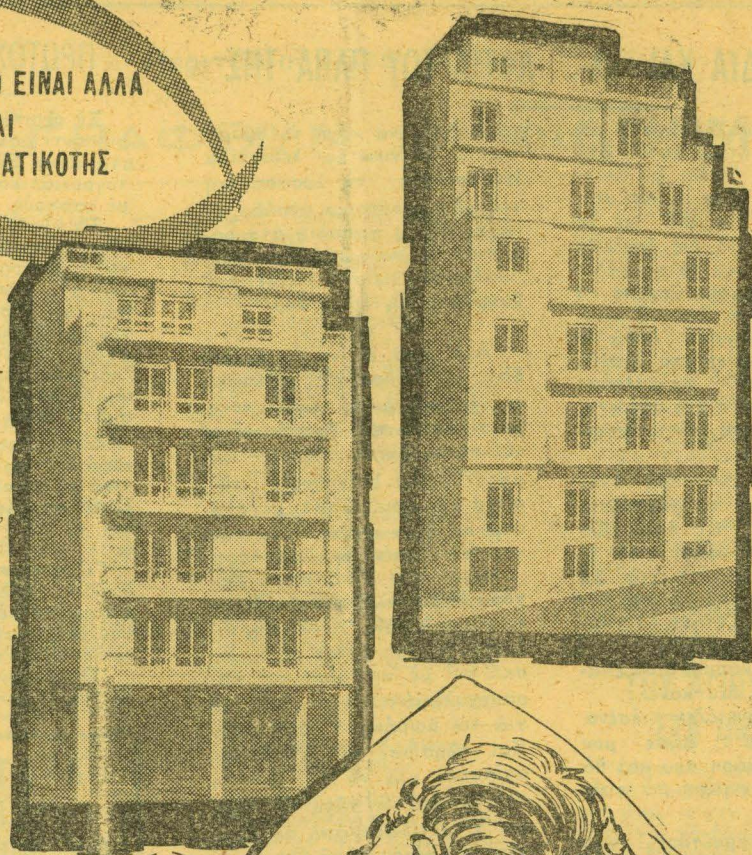
ΚΩΒΑΛΙΑΝΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΓΕΩΡ. Ε. ΣΤΑΘΟΥΛΗ

Πλατ. Ἀγ. Σπυρίδωνος

Ἀργυσόλιον

ΝΑΙ
ΟΝΕΙΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΑ
ΓΙΝΕΤΑΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΟΜΟΤΕΛΕΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ34540070

2 ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΙ
2 ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

ΕΠΙΣΗΣ:
ΠΟΛΛΕΣ ΑΛΛΕΣ
ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΜΕΤΡΗΤΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΛΤΑ ΖΕΤ ΚΕΝΤΡΟΝ ΓΡΑΜΜΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟΝ ΕΙΣΟΔΙΟΥ